

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

Suomentanut

Pentti

Saarikoski

Otava

EVANKELIUMI

Matteuksen mukaan

SUOMENTANUT PENTTI SAARIKOSKI

Helsingissä
Kustannusosakeyhtiö Otava

© 1969 Pentti Saarikoski

Viides painos

Kustannusosakeyhtiö Otavan painolaitokset
Keuruu 1992

ISBN 951-1-12413-7

Ei tiedetä tarkalleen, milloin *Evankeliumi Matteuksen mukaan* on kirjoitettu, ei myöskään sitä kuka sen kirjoitti ja missä. Selvää sen sijaan on, miksi se kirjoitettiin: tarkoituksena on osoittaa että se Jeesus, jonka elämästä ja opetuksista kirja kertoo, oli »messias», jumalan poika jonka tulemissen juutalaisten profeetat olivat ennustaneet. Saa-vuttaako kirjoittaja tämän tarkoituksensa vai ei, se ei kiinnosta meitä; meitä kiinnostaa Jeesus ihmisenä, me haluaisimme saada selville millainen hän oli, mihin hänen vetovoimansa ja vaikutuksensa perustui. *Evankeliumi Matteuksen mukaan* ei tyydytä meidän tiedonhaluamme: totta kyllä Jeesus näyttää olleen poikkeuksellisen älykäs, poikkeuksellisen rehellinen ja myös poikkeuksellisen rohkea ihminen, mutta ei mitenkään ainutlaatuinen. Eikä Jeesuksen merkitystä loppujen lopuksi pidäkään liioitella: Mao Tse-tungilla taitaa kohta olla enemmän eläviä oppilaita kuin Jeesuksella on kuolleita ja eläviä yhteensä.

Evankeliumi Matteuksen mukaan oli minulle tärkeä kirja silloin kun olin nuori: halusin tietää Jeesuksesta kaiken samalla tavalla kuin eräät ikätoverini halusivat tietää kaiken jostakin Elvis Presleystä. Halusin elää elämäni yhtä ehdottomasti kuin Jeesus oli elänyt omansa, mutta opin pian ettei se ensinnäkään ole suotavaa, sitten että se ei ole mahdollista, eikä siis kelvollinen tavoite. Evankeliumit eivät ole mitään elämäkertoja, niiden antama kuva Jeesuksesta on ristiriitainen ja epäselvä, jalanjäljen siellä ja täällä voi nähdä mutta jalanjäljissä kulkeminen on toivoton yritys. Jeesusta ei voi sanoa uskonnon perustajaksi niiden dokumenttien perusteella jotka meillä on käytettävissämme. Se mikä hänessä viehättää, se minkä takia hänestä vielä nytkin voi tulla suosikki, on hänen tinkimätön asenteensa ja huoleton elämäntapansa: hän oli ilman muuta anarkisti, mutta ei mikään askeetti. Hän oli niin säteilevä ja tehokas etteivät evankeliumien kirjoittajat — jotka kenties eivät olleet häntä nähneetkään — pystyneet kokonaan tappamaan ihmistä luodessaan uutta jumalaa. Se jolla on älyä ja mielikuvitusta voi aavistaa Jeesuksen.

Halusin nuorena tutustua Jeesukseen, koska en vielä tuntenut itseäni; nyt viidentoista vuoden kulluttua, kun sain tämän kirjan käännettäväkseni,

suhtauduin Jeesukseen kuin mihin tahansa joskus eläneeseen ihmiseen, ja *Evankeliumi Matteuksen mukaan* oli parituhatta vuotta sitten kirjoitettu proosateos, hyvää proosaa joka oli syytä suomen-
 taa hyvin. Olen tehnyt parhaani. Alkutekstinä minulla oli D. Eberhard Nestlen ja D. Erwin Nestlen *Novum Testamentum Graece et Latine*, Stuttgart 1951, jonka lisäksi käytin moderneja eurooppalaisia ja amerikkalaisia käännöksiä; heikoin niistä ei suinkaan ole Jehovan Todistajain *New World Translation of the Holy Scriptures*, joka lähetettiin minulle Karvian työlaitoksesta. Selitysteoksia olen lukenut paljon ja monentasoisia: suomalainen Esko Haavan *Matteuksen evankeliumi*, Helsinki 1958, yliopiston kurssikirja, on asian tunteva mutta asiaa ymmärtämätön, englantilainen J. C. Fentonin *Saint Matthew*, London 1963, on hyvin kirjoitettu ja luotettava. En ole liittänyt tähän suomennokseeni selityksiä juuri sen vuoksi, että eksegeettistä kirjallisuutta on saatavissa riittämiin, esimerkiksi nämä kaksi mainitsemaani selitysteosta antavat tavalliselle lukijalle ne lisäselvitykset joita hän ehkä kaipaa. Olen kyllä yrittänyt tehdä käännöksestäni sellaisen että se olisi selittämättäkin selvä.

Kääntäminen on aina vaikeaa työtä, ja hirvittävän vaikeaa on kääntää sellaista kirjaa joka monille lukijoille on melkein yhtä tärkeä kuin joka-

päiväinen leipä. He ajattelevat, ettei tämä kirja ole ihmisen tekemä vaan heidän jumalansa työtä, ja he uskovat että jumala oli mukana myös sen suomennoksen laatimisessa jonka XII yleinen Kirkolliskokous v. 1938 otti käytäntöön: tämä suomennos on heidän uskonsa perusta, ja pienikin muutos kieliasussa loukkaa heitä. Kyllä minä sen ymmärrän. On vaikea muuttaa käsityksiään, ajatella asioita uudelleen, irtautua entisestä ja tarttua uuteen: kun on kuullut Jeesuksen sanoneen noin on vaikea tottua siihen että hän sanoikin näin. Se raamatunkäännös jota meillä päähän päntätään on yhtä pirullista tekstiä kuin iskelmät: käsittämättä ollenkaan ihmiset luulevat hyvinkin käsittävänsä. Ei nykyisessä käännöksessä mitään virheitä ole, mutta silti se on suomennoksena huono; sillä saisi koulun kokeissa kympin mutta sen sijaan että se pyrkisi selkeyteen se pyrkii vaikeaselkoisuuteen. Se on kirkon käyttöön: manipulointiin, unnuttamiseen tarkoitettuakin tekstiä. Esimerkistä suomenkieltä. *Evangeliumi Matteuksen mukaan* on kirjoitettu sellaisella kreikankielellä jota vastaavaa suomenkieltä nykyisin käyttäisi hyvä journalisti. 'Euangelion', evankeliumi, merkitsee alun perin »hyvän sanoman tuojan palkkio», sitten »hyvä sanoma»: evankeliumin kirjoittaja on siis sanomanlevittäjä, sanomalehtimies, tiedottaja. Käy-

tössä olevasta Uuden Testamentin käännöksestä on tehty vaikeaselkoinen sen vuoksi, että levitettävällä uutisella ei enää ole sanoman arvoa. Minä olen lähtenyt tästä tosiasiasta suomentaessani evankeliumia, minulla ei ole ollut mitään muuta tendenssiä kuin kirjoittaa hyvää proosaa. Jos lukija saa sen käsityksen, että mies joka joskus ajanlaskumme ensimmäisen vuosisadan loppupuolella kirjoitti *Evankeliumin Matteuksen mukaan* oli suurenmoinen 'skriftställare', olen päässyt siihen mihin pyrinkin. Tämä mies elää. Jeesus on kuollut.

Kulosaarella 28. 4. 1969

Pentti Saarikoski

Jeesuksen, jumalan asettaman kuninkaan, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan sukuselvitys:

Aabraham siitti Iisakin, Iisak Jaakobin, Jaakob Juudan ja tämän veljet, Juuda Taamarille Faareksen ja Seran, Faares Esromin, Esrom Aramin, Aram Aminabadin, Aminabad Nahassonin, Nahasson Salmonin, Salmon Raahabille Booaksen, Boosas Ruutille Oobedin, Oobed Iisain, Iisai Daavidin josta tuli kuningas.

Daavid siitti Uurian vaimolle Salomon, Salomo Rehabeamin, Rehabeam Abian, Abia Aasan, Aasa Joosafatin, Joosafat Jooramin, Jooram Ussian, Ussia Jootamin, Jootam Aahaksen, Aahas Hiskian, Hiskia Manassen, Manasse Aamonin, Aamon Joosian, Joosia Jekonjan ja tämän veljet Babyioniin siirtovankeuteen jouduttaessa.

Babylonin siirtovankeuden jälkeen Jekonja siitti Sealtielin, Sealtiel Serubbaabelin, Serubbaabel Abiudin, Abiud Eljakimin, Eljakim Asorin, Asor Saadokin, Saadok Akimin, Akim Eliudin, Eliud

Eleasarin, Eleasar Mattanin, Mattan Jaakobin, Jaakob Joosefin — ja hänestä tuli sen Marian mies josta syntyi messiaaksi, kristukseksi tai jumalan asettamaksi kuninkaaksi sanottu Jeesus.

Kaikkiaan on siis sukupolvia Aabrahamista Daavidiin neljätoista, Daavidista Babylonin siirtovankuteen neljätoista ja siitä tähän kristukseen taas neljätoista.

Jeesus Kristus tuli maailmaan näin. Hänen äitinsä Maria oli annettu vaimoksi Joosefille, mutta jo ennen kuin he olivat muuttaneet yhteen, huomattiin Marian olevan selittämättömästä syystä raskaana. Kun hänen miehensä Joosef oli lakia kunioittava mies mutta ei kuitenkaan halunnut saatata Mariaa julkisesti merkityksi, hän ajatteli kaikessa hiljaisuudessa purkaa avioliittosopimuksen. Niin hän oli jo päättänyt tehdä, kun hänen luokseen unessa tuli herran lähetti sanoen:

— Joosef Daavidin poika, älä arastele ottaa kotiisi asumaan Mariaa, sillä ei häntä ole tehnyt raskaaksi kukaan mies vaan jumalan tahto. Maria saa pojan, ja sinä annat sen nimeksi Jeesus — hän näet maksaa kansansa puolesta sen velat.

Tämä sen vuoksi että toteutuisi se mitä herra profeetan suulla sanoi: »Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan jolle annetaan nimeksi Immanuel», nimi joka merkitsee 'jumala meidän kans-

samme' Herättyään Joosef teki työtä käskettyä, otti Marian luokseen asumaan mutta ei maannut hänen kanssaan ennen kuin Maria oli synnyttänyt poikavauvan. Sille Joosef pani nimeksi Jeesus.

Kun Jeesus oli syntynyt Beetlehemissä Juudeassa kuningas Herodeksen hallitusaikana, tuli yllättäen astrologeja idästä Jerusalemiin. He tiedustelivat:

— Missä se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas on? Me näimme hänen tähtensä kun se nousi taivaalle ja tulimme tänne vakuuttamaan hänelle alamaisuuttamme.

Tästä pelästyí kuningas Herodes suunniltaan, ja niin pelästyí koko Jerusalemlkin. Kuningas kutsui kokoon juutalaiset pappisjohtajat ja laintuntijat, kysyäkseen heiltä missä odotetun kuninkaan oli määrä syntyä. Hänelle vastattiin että Juudeassa Beetlehemissä, viitaten profeetan ennustukseen: »Sinä Beetlehem Juudan maassa, sinä et suinkaan ole vähäpätöisin Juudan hallitsijoista, sillä sinusta lähtee johtaja joka hallitsee minun kansaani Israelia.»

Herodes kutsui astrologit epävirallisesti luokseen ja kyseli heiltä juurtajaksain, milloin tämä tähti oli tullut näkyviin. Sitten hän lähetti miehet Beetlehemiin:

— Menkää sinne, hän sanoi, — ja ottakaa tarkka

selko siitä pojasta, ja kun olette löytäneet oikean tulkaa ilmoittamaan minulle, niin että minäkin voin mennä vakuuttamaan hänelle alamaisuuttani.

Kuninkaan toivomuksen kuultuaan miehet lähtivät matkalle, ja tähti jonka he olivat nähneet kun se nousi taivaalle, liikkui ja opasti heitä, kunnes lopulta pysähtyi osoittamaan sitä paikkaa jossa poika oli. He näkivät tähden, eikä heidän riemullaan ollut rajoja. He menivät taloon sisään, ja siellä olivat poika ja hänen äitinsä Maria. He heittäytyivät maahan kasvoilleen vakuuttaakseen pojalle alamaisuuttaan, avasivat korulippaansa ja antoivat pojalle lahjoja, kultaa, suitsutusta ja mirhaa. He näkivät unen jossa heitä kehoitettiin olemaan enää menemättä Herodeksen luo, ja he palasivat kotimaahansa kiertoteitä.

Heidän lähdettyään näki Joosef unen, jossa herran lähetti sanoi hänelle:

— Nouse ja pakene pojan ja äidin kanssa Egyptiin ja pysy siellä siihen asti kuin minä ilmoitan. Herodes aikoo etsiä pojan ja tappaa hänet.

Herättyään ja noustuaan Joosef lähtikin pojan ja äidin kanssa Egyptiin ja pysytteli siellä Herodeksen kuolemaan asti — että toteutuisi profetan ennustus: »Egyptistä minä kutsuin poikani.»

Kun Herodes huomasi että astrologit olivat vetä-

neet häntä nenästä, hän suuttui silmittömästi ja määräsi Beetlehemistä ja lähiympäristöstä tapettaviksi kaikki poikalapset kaksivuotiaista alaspäin, sen mukaan kuin hän oli astrologeilta syntymäajan udellut. Siten toteutui tämä profeetta Jeremiaan ennustus: »Raamasta kuultiin itkua ja äänekästä valitusta: Raakel itki lapsiansa eikä välittänyt lohdutuksesta, sillä heitä ei enää ollut.»

Kun Herodes sitten oli kuollut, Joosef näki Egyptissä unen jossa herran lähetti sanoi hänelle:

— Nouse ylös ja mene pojan ja äidin kanssa takaisin Israeliin. Ne jotka vaanivat pojan henkeä, ovat nyt jo vainajia.

Herättyään Joosef lähti pojan ja äidin kanssa takaisin Israeliin. Mutta saatuaan kuulla että Juudean valtaistuimelle oli noussut Arkhelaos isänsä Herodeksen jälkeen, hän ei uskaltanut mennä sinne. Unessa saamaansa vihjettä noudattaen hän vetäytyi Galileaan ja asettui siellä asumaan kaupunkiin nimeltä Nasaret — jotta toteutuisi profeettojen ennustus: »Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.»

Noihin aikoihin ilmaantui sanomineen Johannes Kastaja, joka saarnasi Juudean asumattomilla seu-
duilla.

— Tarkistakaa käsityksenne, hän sanoi, — sillä taivaan kuningaskunta on pian totta.

Häntä tarkoittavat profeetta Jesajan sanat: »Ääni huutaa autiomaassa: Tehkää tie valmiiksi herralle ja suoristakaa polut.»

Johanneksella oli päällään kamelinkarvaturkki nahkavyöllä solmittuna, ja ravinnokseen hän söi heinäsiirkkoja ja villihunajaa. Hänen luokseen tulvi väkeä Jerusalemista ja joka puolelta Juudeaa, ja hän kasteli Jordanin vedellä ne jotka tunnustivat lainvastaiset tekonsa. Mutta kun hän näki paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulossa kastettavaksi, hän sanoi:

— Kuka teillekin inhottaville elukoille on käynyt kuiskaamassa miten selvitä edessäolevista kositotoimenpiteistä? Muuttakaa mielenne niin että se näkyy! Älkää te luulkokaan että voitte itsellenne vakuutella että »onhan meidän esi-isämme sentään Aabraham» — nyt on asia niin että jumala pystyy noista kivistä kääntämään jälkeläisiä Aabrahamille. Kirveet on jo puitten tyvessä, kaikki hyödyttömät puut hakataan ja poltetaan. Minä kastelen teidät vedellä, merkiksi siitä että olette kääntäneet kelkkanne, mutta se joka tulee minun jälkeeni on minua mahtavampi mies, minä en ole mikään edes kantamaan hänen sandaalejaan. Hän upottaa teidät jumalan ajatuksiin ja tuleen. Hänellä on sel-

lainen viskin jolla hän puhdistaa riihenpermantonsa, varastoi jyvät aittaan ja polttaa akanat. Tullessa joka ei sammua koskaan.

Sitten tuli Jeesus Galileasta Jordanille ja pyysi että Johannes kastelisi hänet. Mutta Johannes sanoi ettei missään nimessä:

— Sinä tulet minun luokse? Sinunhan pitäisi minut kastaa.

— Älä nyt viitsi. Se on hyvä että me teemme tämän, me teemme tässä sen minkä jumala käskee.

Johannes suostui. Kastelun jälkeen Jeesus heti nousi vedestä. Samalla taivas meni auki, ja Jeesus näki jumalan hengen joka laskeutui kuin kyyhkynen hänen päänsä päälle. Taivaasta kuului ääni joka sanoi:

— Minun rakas poikani, ainoa poikani, suosikkini.

Sitten henki vei Jeesuksen asumattomalle seudulle vihollisen koeteltavaksi.

Kun Jeesus oli ollut neljäkymmentä vuorokautta syömättä, hänellä oli jo nälkä. Kuulustelija tuli hänen luokseen.

— Jos sinä kerran olet jumalan poika, se sanoi, — niin käske että nuo kivet muuttuvat leiviksi.

— Kirjoissa sanotaan että ihminen tarvitsee

elääkseen muutakin kuin leipää, sanoi Jeesus. — Sen mitä jumala suustaan sanoo.

Sitten vei vihollinen hänet pyhään kaupunkiin ja pani hänet temppelin muurinharjalle.

— Jos sinä olet jumalan poika, se sanoi, — niin hyppää tästä alas. Sanotaanhan kirjoissa että hän kääkee palvelijoittensa huolehtia sinusta, ja että he kantavat sinua ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.

Jeesus vastasi:

— Kirjoissa sanotaan myös, että älä pane kokeeseen herraa jumalaa.

Vihollinen vei hänet sitten korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman kuningaskunnat, miten ne loistivat, ja sanoi hänelle:

— Saat kaiken mitä nyt näet, jos alistut minun palvelukseeni.

— Painu helvettiin saatana, sanoi Jeesus. — Kirjoissa sanotaan, että älä kumarra äläkä palvele ketään muuta kuin herraa jumalaa.

Silloin vihollinen jätti Jeesuksen rauhaan, ja jumalan väkeä tuli pitämään Jeesuksesta huolta.

Sitten kun Jeesus sai tietää että Johannes oli ilmiannettu ja pidätetty, hän vetäytyi Galileaan. Hän lähti Nasaretista ja siirtyi asumaan Kapernaumiin, rantakaupunkiin joka sijaitsee Sebulonin ja Naftalilin läänissä. Tämä siksi että kävisi toteen mitä

profeetta Jesajan kirjassa sanotaan: »Sebulonin maa ja Naftalin maa, merelle mentäessä, Jordannin tuolla puolen, galilealaisten muukalaiskansa joka eli pimeydessä näki kirkkaan valon, ja niille jotka elivät kuoleman maassa ja varjossa koitti päivä.»

Sen jälkeen Jeesus alkoi julistaa sanomaansa:

— Muuttakaa mielenne, sillä taivaan kuningaskunta on pian totta.

Kiertäessään Galilean järven rantoja Jeesus tapasi kaksi veljestä, Simonin jota nyt sanotaan Pietariksi, ja Simonin veljen Andreaan. Veljekset olivat kalastamassa heittoverkolla, he olivat ammatiltaan kalastajia.

— Tulkaa minun oppiini, Jeesus sanoi, — niin minä teen teistä äänten kalastajia.

Veljekset jättivät verkkonsa siihen ja lähtivät hänen mukaansa.

Jonkin matkaa kuljettuaan hän taas tapasi kaksi veljestä, Sebedeuksen pojan Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen, jotka olivat isä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkoja laskukuntoon. Hän pyysi veljeksiä mukaan, ja heti nämä jättivät veneen ja isänsä ja lähtivät hänen mukaansa.

Jeesus kierteli ympäri Galileaa, opetti sikäläisissä kokoushuoneissa ja teki propagandaa kuningaskun-

nan puolesta ja paransi sairastavia. Hänen maineensa kiiri Syyrian läpi. Hoidettavaksi tuotiin kaikenlaisten tautien vaivaamia ihmisiä, oli mielisairaita, epileptikkoja, selkäydinvammaisia; hän paransi heidät. Hänen seuraansa liittyi joukoittain ihmisiä Galileasta, Dekapoliista, Juudeasta ja Jordanin takaa.

Kun Jeesus näki kansanjoukot, hän nousi vuorelle. Hän kävi istumaan, ja kun oppilaat olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän alkoi puhua heille. Näin hän opetti:

— Tosi onnellisia ovat ne jotka eivät tiedä uskonnosta mitään — taivaan kuningaskunta on heidän.

— Tosi onnellisia ovat ne joilla on surua — he löytävät ilon.

— Tosi onnellisia ovat maan hiljaiset — he saavat maan omakseen.

— Tosi onnellisia ovat ne joiden hartain halu on että oikeus voittaa — heidän toiveensa toteutuu.

— Tosi onnellisia ovat ne jotka antavat armon käydä oikeudesta — niin tulee tapahtumaan myös heidän omalla kohdallaan.

— Tosi onnellisia ovat ne joiden ajatukset ovat puhtaat — he saavat nähdä jumalan.

— Tosi onnellisia ovat pasifistit — he ovat jumalan omia lapsia kerran.

— Tosi onnellisia ovat ne joita on vainottu ci-
kean asian tähden — taivaan kuningaskunta on
heidän.

— Te olette tosi onnellisia kun teitä pilkataan
ja vainotaan siksi että olitte minun ystäviäni. Ol-
kaa iloisia siitä, riemuissanne, sillä taivaassa teitä
odottaa täysi korvaus. Samalla lailla ne ennen
vainosivat profeettoja.

— Te olette maailmassa suolana. Millä suola suo-
lataan jos se ei enää maistu miltään? Sellaisella
suolalla ei ole käyttöä, se heitetään menemään.

— Te olette maailmassa valona. Korkealla vuo-
rella sijaitseva kaupunki ei voi jäädä huomaamat-
ta. Kun lamppu sytytetään, sitä ei panna vakan
alle piiloon, se pannaan lampunjalkaan että siitä
olisi valoa kaikille. Samalla lailla pitää teidän olla
valona ihmisille, niin että he teidän kiitettävät te-
konne nähdessään kiittäisivät teidän isäanne, joka
on taivaassa.

— Älkää luulkokaan, ei minun aikomukseni ole
mitätöidä lakia ja profeettoja, minä olen täällä en
mitätöidäkseni mitään vaan täydentääkseni. Voin
vakuuttaa teille ettei laista häviä pieninkään kir-
jain tai kirjoitusmerkki, ennen kuin taivas ja maa
häviävät, ennen kuin kaikki minkä täytyy tapahtua

on tapahtunut. Se joka jättää huomioon ottamatta vaikka merkityksettömimmältä tuntuva lain määräyksen ja innostaa muitakin sellaiseen, se on taivaan kuningaskunnassa kaikkein alhaisimmassa asemassa. Mutta se joka noudattaa lain määräyksiä ja innostaa muitakin samaan, se on taivaan kuningaskunnassa korkeassa asemassa. Jos te ette ole yhtään sen parempia ihmisiä kuin laintuntijat ja fariseukset, teillä ei ole tulemistakin kuningaskuntaan.

— Te tiedätte että meidän esi-isiemme aikana säädettiin laki joka kieltää tappamisen; ja että se joka tappaa joutuu oikeuteen. Minun mielestäni jo sen joka suuttuu toverilleen on vastattava siitä oikeudessa; sen joka sanoo toveriaan tyhmäksi, on vastattava siitä korkeimmassa oikeudessa; se joka sanoo toveriaan idiootiksi, ansaitsee polttotuomion.

— Jos olet lahjoinesi tulossa alttarille ja silloin muistat, että toverillasi on jotakin sinua vastaan, jätä lahja siihen alttarin eteen, käy sopimassa riita toverisi kanssa ja tule vasta sen jälkeen antamaan lahjasi.

— Tee sovinto vastapuolesi kanssa jo matkalla oikeuteen; muuten vastapuoli antaa sinut tuomarin käsiin, tuomari poliisin — ja sinut pannaan vankilaan. Usko että sieltä et pääse pois ennen kuin olet maksanut itsesi kipeäksi.

— Te tiedätte että laki kieltää haureuden harjoittamisen. Minun mielestäni jo se että katsoo naista himokkaasti, on ajatuksissa harjoitettua haureutta.

— Jos oikea silmäsi johtaa ajatuksiasi harhapoluille niin repäise se irti ja heitä menemään — onhan sinun omalta kannaltasi parempi menettää yksi elin kuin antaa koko ruumiin tuhoutua. Ja jos sinun oikea kätesi johtaa ajatuksiasi harhapoluille niin hakkaa se pois ja heitä menemään — onhan sinun omalta kannaltasi parempi menettää yksi jäsen kuin antaa koko ruumiin tuhoutua.

— Laissa sanotaan että erotakseen vaimostaan miehen on annettava siitä kirjallinen ilmoitus hänelle. Minun mielestäni mies joka eroaa vaimostaan mistään muusta syystä kuin siksi että tämä on ollut uskoton, tekee vaimostaan huoran. Samoin tekee huorin mies joka menee naimisiin tällä tavoin hyljätyn naisen kanssa.

— Sitten annettiin esi-isille laki jossa kielletään rikkomasta valaa ja käsketään pitämään vala jonka on vannonut herralle. Nyt minä sanon teille, älkää vannoko ollenkaan. Älkää vannoko taivaan kautta, sillä se on jumalan valtaistuin, älkää maan kautta sillä se on hänen jalkanojansa, älkää Jerusalemin kautta sillä se on suuren kuninkaan kaupunki. Älä vanno myöskään pääsi kautta, sillä

päästäsi sinä et pysty muuttamaan karvan karvaa valkoiseksi tai mustaksi. Pelkkä kyllä tai ei riittää — kaikki mitä sen lisäksi sanotte on pahasta.

— Ja sitten annettiin se ohje: silmä silmästä, hammas hampaasta. Minä sanon että älkää väkivalloin vastustako sitä joka on väärässä. Jos joku iskee sinua oikeaan poskeen, anna iskeä vasempaankin; jos joku riitelee sinun alusvaatteistasi, anna hänen viedä päällysvaatteesikin; jos virkamies pakottaa sinut kantamaan tavaroitaan kilometrin verran, kanno kaksi. Anna kun sinulta pyydetään, äläkä tuhauda sille joka pyytää vippiä.

— Te olette oppineet käskyn rakastaa naapuria ja vihata vihollista. Minä sanon että juuri vihollisianne teidän pitää rakastaa, ja niille jotka teitä vainoavat teidän pitää toivoa hyvää. Vasta silloin te olette tuonpuoleisen isän tosi lapsia, sillä hänen aurinkonsa nousee pahoille ihmisille samoin kuin hyvillekin, ja hänen sateensa hyödyttää samalla lailla rehellistä kuin epärehellistäkin ihmistä. Jos te rakastatte pelkästään niitä jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä luulette saavanne? Eivätkö veronkantajatkin tee niin? Ja jos te tervehditte ystävällisesti vain tovereitanne, niin mitä erinomaista siinä muka on? Barbaaritkin tekevät niin. Teidän pitää olla hyviä kokonaan, sillä tavalla hyviä kuin teidän taivasisänne on.

— Varokaa pröystäilemästä hyveellisyydellänne julkisuudessa, sillä silloin ette saa palkkaa isältänne taivaassa.

— Kun annat lahjoituksen, älä tee siitä numeroa, niin kuin silmänpalvojat kokoushuoneissa ja kaduilla tekevät, saadakseen kiitosta. Muuta palkkaa he eivät siitä saakaan. Kun sinä annat lahjoituksen, tee se niin ettei vasen kätesi tiedä mitä oikeasi tekee — hyvä teko on tehtävä salassa, silloin sinun isäsi joka näkee sen mitä tehdään salassa maksaa sinulle korvauksen.

— Ja kun rukoilette, älkää rukoilko niin kuin silmänpalvojat, jotka rukoilevat seisaaltaan kokoushuoneissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset varmasti näkisivät. He ovat kuitanneet palkkansa. Kun sinä rukoilet, sulkeudu huoneeseesi yksinäsi ja rukoile isääsi joka on piilossa — piilostaan hän näkee ja maksaa sinulle korvauksen.

— Rukoillessanne älkää puhua palpattako kuin barbaarit, jotka kuvittelevat että mitä enemmän sanoja he suustaan päästävät, sitä varmemmin he tulevat kuulluiksi. Älkää te tehkö niin. Isä tietää teidän tarpeenne ennen kuin te ehditte mitään pyytääkään.

— Rukoilkaa näin:

»Isä joka olet taivaassa,
pidettäköön sinun nimeäsi kunniassa,

toteutukoon sinun kuningaskuntasi,
 niin kuin taivaassa
 tapahtukoon se mitä haluat myös maassa.
 Anna meille tänään se mitä
 tänään tarvitsemme.
 Anna anteeksi meidän velkamme,
 kuten me olemme antaneet niille
 jotka olivat meille velkaa.
 Äläkä anna meidän joutua kokeeseen
 vaan pelasta meidät pahan kynsistä.»

— Jos te annatte ihmisille anteeksi sen mitä he ovat teitä kohtaan vääryyttä tehneet, antaa teidän toinen isänne anteeksi teille. Mutta jos te ette anna anteeksi kanssaihmisillenne, ei isä anna anteeksi teille niitä väärinkäytöksiä joihin te olette syyllistyneet.

— Samaten kun te paastotte, älkää tekeytykö nääntyneen näköisiksi niin kuin silmänpalvojat, jotka asettavat naamalleen pahan ilmeen, jotta ihmiset varmasti näkisivät että mies paastoa. Voin kertoa että he ovat jo kuitanneet palkkansa. Kun sinä paastoat, pane päähäsi rasvaa ja pese kasvosi, niin ettei kukaan huomaa sinun paastovan. Silloin sinun isäsi, joka on piilossa ja näkee sen mikä tehdään salassa, maksaa sinulle korvauksen.

— Älkää varastoiko tavaraa maan päälle — täällä kaikki on pian ruostunutta ja koinsoymää, täällä mellastavat murto-varkaat. Varastoikaa taivaaseen — siellä ei ole ruostetta eikä koita eikä murto-varkaita. Ihmisen ajatukset ovat siellä missä hänen omaisuutensakin.

— Silmää sanotaan ruumiin lampuksi. Jos silmät ovat kunnossa niin koko ruumis on valaistu, ja jos silmät ovat vialliset niin koko ruumis on pimeänä. Jos nyt ainoa valo joka sinussa on, on sekin pimeyttä, niin sen pimeämpää pimeyttä ei enää ole.

— Mikään orja ei voi olla kahden herran omistama. Hän rakastaisi yhtä vihatessaan toista, tai pitäisi yhtä pilkkanaan arvostaessaan toista. Te ette voi olla sekä jumalan että suuren rahan palveluksessa.

— Lakatkaa siis kantamasta huolta sellaisista asioista kuin miten turvaisitte toimeentulonne, mistä saisitte rahaa ruokaan ja juotavaan ja vaatteisiin. Onhan elämä toki enemmän kuin pelkkä ruoka, ruumis enemmän kuin pelkät vaatteet. Katsokaa vaikka lintuja — ne eivät kylvä eivätkä niitä eivätkä varastoi aittaani, ja silti isä huolehtii niistä. Te olette sentään jotakin paljon enemmän kuin linnut. Lisääkö huolenpito ihmisen pituutta millin vertaa? Entä sitten vaatteet — katsokaa miten kukat kasvavat, tekemättä työtä ja kehräämättä, ja kuitenkin teidän on myönnettävä ettei edes Salomo,

kaikesta loistostaan huolimatta, ollut yhtä hienosti pukeutunut kuin mikä tahansa noista kukkasista. Jos nyt jumala tuolla lailla pukee tavallisen ruohon, joka tänään elää ja huomenna poltetaan, niin miksei hän teitä pukisi? Te olette niin epäuskoisia. Älkää viitsikö koko ajan pohtia, mitä syötäväksi mitä juotavaksi mitä päälle pantavaksi, tällaiset asiat kiinnostavat ihmisiä muualla mutta teitä ne eivät saa kiinnostaa, sillä isä tietää teidän tällaiset tarpeenne kyllä. Etsikää ensin jumalan kuningaskunta ja eläkää hänen vaatimustensa mukaista elämää, niin sen jälkeen teidän ei tarvitse muusta huolehtia. Älkää ajatelko huomispäivää, se pitää kyllä huolen itsestään. Jokaiselle päivälle riittää omat vastoinkäymiset.

— Älkää arvostelko toisia tai joudutte itse arvosteltaviksi. Samojen perusteiden mukaan kuin te arvostelette arvostellaan teidät, samalla mitalla kuin te mittaatte mitataan teille takaisin. Miksi etsit tikkua toverin silmästä kun omassasi on tukki? Miten kehtaatkin sanoa toverillesi, että annas kun minä otan tikun pois sinun silmästäsi, kun omassa silmässäsi koko ajan on tukki? Sinä olet silmänpalvoja. Ottaisit ensin tukin pois omasta silmästäsi ja vasta sitten rupeaisit etsimään tikkua toverisi silmästä.

— Älkää antako uhrilihaa koirille, älkää syöt-

täkö helmiänne sioille. Siat sotkisivat helmet jalkoihinsa, koirat ryntäisivät teidän kimppuunne ja raatelisivat teidät.

— Jos te pyydätte, te saatte. Jos te etsitte, te löydätte. Jos te koputatte, ovi avataan. Sillä jokainen joka pyytää saa, jokainen joka etsii löytää, ja jokaiselle joka koputtaa avataan.

— Ei kai kukaan teistä antaisi pojalleen kiveä kun tämä pyytää leipää? Tai käärmettä, kun poika pyytää kalaa? Jos te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne sellaista mikä on terveydeksi, niin totta kai teidän taivasisänne siihen pystyy, kun häneltä vain pyytää.

— Kohdelkaa aina muita ihmisiä niin kuin haluatte heidän kohtelevan teitä — tähän kehotukseen sisältyy jo kaikki mitä laissa ja profeettojen kirjoituksissa muuta sanotaan.

— Menkää kapeasta portista. Monet menevät leveästä portista päästäkseen helppokulkuiselle tielle, mutta se tie vie lopulta tuhoon. Elämään päästään kapeasta portista ja ahdasta tietä pitkin. Harvat ihmiset käsittävät tämän.

— Varokaa huijarisaarnaajia, susia lampaitten vaatteissa. Te erotatte heidät heidän työnsä tulostensa perusteella. Voiko orjantappurasta poimia viinirypäleitä tai ohdakkeesta viikunoita? Jos puu

on kunnollinen ovat hedelmät kunnollisia, jos puu on kelvoton ovat hedelmät kelvottomia. Kunnollisessa puussa ei voi kasvaa kelvottomia hedelmiä, kelvottomassa puussa ei voi kasvaa kunnollisia hedelmiä. Puu joka ei tuota kunnollisia hedelmiä, hakataan ja poltetaan. Tätä minä tarkoitin kun sanoin että te erotatte heidät heidän työnsä tulosten perusteella.

— Ei kuka tahansa joka herroittelee minua pääse taivaan kuningaskunnan kansalaiseksi. Vain se pääsee, joka tekee niin kuin minun taivaassa asuva isäni käskee. Kun se päivä koittaa, tulee monenlaista selittäjää: »Herra herra, emmekö me sinun nimissäsi julistaneet sanaa? sinun nimissäsi taistelleet pahan valtaa vastaan? sinun nimissäsi saaneet ihmeitä aikaan?» Näille tyypeille minä silloin sanon vasten kasvoja: »Minulla ei ole mitään tekemistä teidän kanssanne te pahassa ahkerat, menkää siitä.»

— Se joka kuultuaan nämä minun sanani myös toimii niiden mukaisesti, on kuin järkevä mies joka rakensi talonsa kalliolle. Tuli rankkasade, ja tulvat ja tuulet, ne hyökkäsivät talon kimppuun mutta se kesti, koska se oli kallioperustalla. Se joka kuulee nämä sanat mutta ei toimi niiden mukaisesti, on kuin tyhmä mies joka rakensi talonsa hiekamaalle. Tuli rankkasade, ja tulvat ja tuulet, ne

hyökkäsivät talon kimppuun eikä se kestänyt vaan romahti kasaan kuin korttitalo.

Tähän päättyi tämä Jeesuksen puhe, ja ihmiset olivat hämmästyksellä lyötyjä. Sillä hän oli opettanut heitä niin kuin joku arvovaltainen henkilö eikä niin kuin heidän omat johtajansa.

Kun Jeesus oli tullut alas vuorelta, häntä lähti seuraamaan paljon väkeä. Joku spitaalitautinen mies tuli lähelle häntä, heittäytyi hänen jalkoihinsa ja sanoi:

— Herra, jos vain haluat niin sinä pystyt tekemään minut terveeksi.

Jeesus kosketti miestä kädellään ja sanoi:

— Minä haluan. Tule terveeksi.

Spitaali parani välittömästi.

— Muista ettet kerro tästä kenellekään, Jeesus sanoi. — Mene näyttämään itsesi papille ja anna Mooseksen lain määräämä uhrilahja, että saisit paranemisestasi todistuksen.

Kun Jeesus oli saapunut Kapernaumiin, tuli eräs komppanianpäällikkö pyytämään häneltä apua. — Minun lähettipoikani on halvaantunut, mies sanoi, — hän makaa kotona liikuntakyvyttömänä.

— Minä tulen käymään ja parannan pojan, Jeesus sanoi.

— Älä vaivaudu, mies sanoi, — sano vain sana niin poika on terve. Olenhan minä itse toisten käskyläinen, ja minulla on sotilaita joita minä käsken. Minä sanon sotilaalle Mene! niin hän menee, toiselle sanon Tule! ja hän tulee, ja orjalle minä sanon Tee! niin hän tekee.

Sanat tekivät Jeesukseen vaikutuksen, ja hän sanoi seuraajilleen:

— Tiedättekö mitä, noin lujaa uskoa en ole tavannut Israelissa kenelläkään. Ja uskokaa pois, idästä ja lännestä tulee monia, jotka saavat istua juhlapöytään Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivaan kuningaskunnassa, mutta ne joilla olisi ollut syntymäoikeus taivaan kuningaskuntaan karkotetaan ulos pimeään. Siellä saavat valittaa ja kiristellä hampaitaan.

Komppanianpäällikölle Jeesus sanoi: — Mene kotiin. Tapahtuu niin kuin uskot.

Poika parani sillä hetkellä.

Sitten Jeesus meni käymään Pietarin luona, ja siellä makasi Pietarin anoppi sängyssä kuumeisena. Jeesus kosketti hänen kättään. Heti oli kuume tipotiessään, ja nainen Jeesusta passaamassa.

Illansuussa tuotiin Jeesuksen luokse paljon miehisairaita. Hän sai puheillaan pahat henget karkotetuksi, ja kaikki sairaat paranivat. Tämä siksi että toteutuisi profeetta Jesajan ennustus: »Hän

otti meidän sairautemme ja vei meidän tautimme.»

Kun Jeesus näki miten paljon kansaa hänen ympärillään tungeksi, hän antoi käskyn siirtyä toiselle rannalle. Hänen luokseen tuli joku laintuntija ja sanoi:

— Opettaja, minä haluan tulla sinun joukkoosi ja olla sinun kanssasi, vaikka menisit mihin.

— Ketuilla on kolot ja linnuilla pesät, sanoi Jeesus, — mutta minulla ihmisen pojalla ei ole paikkaa mihin yöksi menisin.

Eräs toinen, hänen oppilaitaan, sanoi: — Odotta herra, että minä käyn ensin hautaamassa isäni.

— Sinä lähdet minun mukaani, sanoi Jeesus, — jätät kuolleet hautaamaan kuolleitaan.

Sitten Jeesus nousi veneeseen, ja oppilaat peräksä. Mutta järvellä nousi hirmumyrsky; lopulta aallot löivät veneen yli. Jeesus vain nukkui kaikessa rauhassa. He herättivät hänet.

— Herra, tee jotain, he huusivat, — me upotaan.

— Pelkurit, sanoi Jeesus, — ettekö te vähääkään luota minuun?

Hän nousi ja torui tuulia ja järveä, ja heti tuli ihan tyyntä.

Ne jotka olivat tapahtuman silminnäkijöinä kummastelivat: »Mikä mies se on kun tuulet ja järvin tottelevat sitä?»

Kun Jeesus oli vastarannalla, gadaralaisten alueella, tuli häntä vastaan kaksi haudoistaan karannutta miestä, jotka olivat niin riehakkaita ettei kukaan uskaltanut kulkea sitä kautta.

— Mitä sinä meistä haluat, jumalan poika? miehet rääkyivät. — Tulitko sinä kiduttamaan meitä ennen aikaan?

Kaukana oli iso sikalauma laitumella.

— Jos karkotat meidät, henget pyysivät Jeesusta, — niin aja meidät noihin sikoihin.

— Niin menkääkin, Jeesus sanoi.

Ja henget siirtyivät sikoihin. Koko lauma syöksyi päätäpahkaa jyrkänteeltä järveen ja hukkui.

Sikopaimenet pötkivät pakoon, ja päästyään kaupunkiin he kertoivat koko jutun, myös sen miten hullujen oli käynyt. Silloin koko kaupunki ryntäsi Jeesusta etsimään. Löydettyään hänet he pyysivät pyytämällä, että hän lähtisi pois siltä seudulta.

Jeesus matkusti veneellä järven yli ja tuli kotikaupunkiinsa. Hänen luokseen tuotiin halvaantunut joka makasi vuoteella. Nähdessään miten häneen luotettiin Jeesus sanoi miehelle: — Rauhoitu hyvä ystävä, sinä olet saanut kaiken anteeksi.

Jeesuksen sanat kuultuaan jotkut lainoppineet kuiskuttelivat: »Tuohan on jumalanpilkkaa.» Jeesus arvasi heidän ajatuksensa ja sanoi: — Mitä

varten te haudotte ilkeitä ajatuksia? Kumpi tässä on helpompaa, sanoa että saat kaiken anteeksi, vai sanoa että nouse ylös ja kävele? Mutta näyttääkseni teille että minulla on valtuudet antaa rikoksia anteeksi maan päällä niin — hän puhui nyt halvaantuneelle — nouse, ota sänky kainaloon ja mene kotiin.

Mies nousi ja meni kotiinsa. Ihmiset katsoivat pelästyneinä ja kiittivät jumalaa siitä että tämä oli antanut ihmisten käsiin noin suuren vallan.

Sieltä pois lähtiessään Jeesus tapasi tulliasemalla miehen nimeltä Matteus.

— Lähde minun mukaani, Jeesus sanoi miehelle. Matteus lähti.

Kun Jeesus sitten oli hänen kotonaan aterialla, tuli sinne verovirkailijoita ja muita lainrikkokjia jotka istuivat samaan pöytään Jeesuksen ja oppilaiden kanssa. Fariseukset kiinnittivät siihen huomiota.

— Miten teidän opettajanne voi istua samassa pöydässä verovirkailijoiden ja kaikenmaailman renttujen kanssa? he kysyivät oppilailta. Jeesus kuuli ja sanoi:

— Eivät lääkäriä tarvitse terveet vaan sairaat. Menkää ja yrittäkää ottaa selville mitä sekin sana tarkoittaa, että armeliaisuutta minä vaadin enkä

uhria. Minä en halua värvätä joukkooni kunnon kansalaisia vaan epäonnistuneita.

Sitten tuli Johanneksen oppilaita omine kysymyksineen: — Me ja fariseukset paastoamme, mikseivät sinun oppilaasi pidä paastoja?

Jeesuksen vastaus:

— Eivät kai sulhasen ystävät voi surra, kun sulhanen vielä on heidän joukossaan? Mutta sitten tulee päivä että sulhanen joutuu lähtemään pois, sitten he paastoavat. Ei kukaan paikkaa vanhaa takkia kutistamattomalla kankaalla — sellainen paikka repeäisi takista ja reikä vain pahenisi. Eikä tuoretta viiniä panna vanhoihin leileihin — leilit halkeisivat ja viini menisi hukkaan. Tuore viini pannaan uusiin leileihin, niin säästyy sekä leilit että viini.

Kesken hänen puheensa tuli joku johtaja, kumarsi kunnioittavasti ja sanoi: — Minun tyttäreni kuoli äsken. Mutta tule sinä ja kosketa häntä, niin hän herää henkiin.

Jeesus lähti oppilaineen miehen mukaan.

Silloin tunki hänen lähelleen takaapäin nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta. Nainen kosketti Jeesuksen viitanlievettä, ajatellen mielessään että jos hän saisi vain kädelään kosketetuksi Jeesuksen viittaa, hän paranisi.

Jeesus kääntyi, ja nähdessään naisen hän sanoi: — Älä ole huolissasi nainen, sinun uskosi on parantanut sinut.

Siitä hetkestä alkaen nainen oli terve.

Kun Jeesus vihdoin pääsi johtajan taloon ja näki huilunsoittajat ja särkyneet ilmeet, hän sanoi: — Menkää pois kaikki, ei tyttö ole kuollut, se nukkuu.

Hänelle naurettiin. Mutta kun ihmiset oli ajettu tiehensä, hän meni sisään huoneeseen ja otti tyttöä kädestä kiinni. Tyttö nousi. Tapauksesta tuli yleinen puheenaihe maassa.

Jeesus jatkoi matkaa. Häntä seuraili kaksi sokeaa kiljuen: — Sääli meitä, Daavidin poika!

Kun Jeesus oli mennyt sisälle, sokeat tulivat hänen perässään.

— Uskotteko te että minä pystyn siihen? Jeesus kysyi.

— Uskotaan, herra, he vastasivat.

Hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: — Teille tapahtuu niin kuin te uskotte.

Sokeat saivat näkönsä takaisin. Jeesus varoitti heitä ankarasti: — Muistakaa pitää suunne kiinni, kukaan ei saa tietää tästä mitään.

Mutta heti he menivät ja mainostivat häntä siinä läänissä kaikkialla.

Miesten mentyä tuotiin Jeesuksen luo puheky-

vytön mielenvikainen. Tauti karkotettiin, ja mykkä puhui. Silminnäkijät olivat ihmeissään.

— Mitään tällaista ei ole koskaan ennen sattunut, ihmiset sanoivat.

— Pääpaholaiselta hän on saanut vallan ajaa ulos paholaisia, sanoivat fariseukset.

Niin kiersi Jeesus kaikki kaupungit ja kylät, opetti kokoushuoneissa, kertoi hyvää uutistaan kuningaskunnasta ja paransi kaikenlaisia tauteja ja sairauksia. Nähdessään kaikki ihmiset hänen tuli heitä säälä, koska ihmiset olivat hädissään ja oman onnensa nojassa, kuin lampaat ilman paimenta. Ja Jeesus sanoi oppilaille:

— Korjattavaa satoa olisi paljon mutta työntekijöitä ei ole riittävästi. Pyytäkää tilanomistajaa lähettämään lisää työläisiä satoa korjaamaan.

Hän kutsui puhutteluun kaksitoista miestä ja antoi heille valtuudet karkottaa epäpuhtaita henkiä ja parantaa kaikkia sairauksia ja tauteja.

Kahdentoista lähettilään nimet: ensiksi Simon, jota sanottiin Pietariksi, sitten hänen veljensä Andreas, Sebedeuksen poika Jaakob ja tämän veli Johannes, Filippus ja Bartholomeus, Tuomas ja tullimies Matteus, Alfaioksen poika Jaakob, Thaddeus, Simon joka kuului vallankumouksellisiin sekä Juu-

das Iskariot, se mies joka lopulta petti Jeesuksen.

Nämä kaksitoista miestä Jeesus lähetti matkaan tällaisin eväin:

— Älkää poiketko vieraille alueille. Älkää käykö myöskään missään samarialaisessa kaupungissa. Antakaa etusija lampaille jotka ovat karanneet Israelin talosta. Matkallanne tehkää propagandaa taivaan kuningaskunnasta joka pian on totta. Hoitakaa heikkoja, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalitautisia, parantakaa mielisairaita. Kun te ilmaiseksi sitte niin ilmaiseksi teidän myös pitää antaa.

— Älkää panko vyöhönne kultaa hopeaa älkääkä kuparia, älkää varustako mukaanne evästä toista aluspaitaa sandaaleja tai sauvaa. Työmies on leipänsä arvoinen.

— Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selville kuka on paikkakunnan tärkeä mies, ja hänen luonaan asukaa kunnes lähdette eteenpäin. Taloon astuessanne toivottakaa sille rauhaa. Jos talo on sen arvoinen, saakoon sen rauhan jota te sille toivotatte, mutta jos se ei ole sen arvoinen, rauha palautuu takaisin teille. Sellaisesta kaupungista tai talosta, jossa teitä ei oteta vastaan eikä haluta kuunnella, lähtekää vetämään niin että tomu pöllyää. Minä takaan että sinä päivänä kun tuomiot langetetaan, Sodomalla ja Gomorralla on

helpommat oltavat kuin sellaisella kaupungilla.

— Niin, kun minä nyt lähetän teidät, minä olen kuin ajaisin lampaat keskelle susilaumaa — teiltä vaaditaan käärmeeen varovaisuutta ja kyyhkysen viattomuutta.

— Älkää luottako kehenkään: teidät vedetään oikeuteen, teitä ruoskitaan kokoushuoneissa, teidät raahataan vallanpitäjien ja kuninkaiden kuultavaksi, kaikki minun takiani, että te todistaisitte minusta heille ja vierasmaalaisille. Kun teidät pidetään, älkää olko huolissanne siitä mitä sanoisitte. Teille annetaan sanat suuhun sillä hetkellä, ettekä siinä puhu te vaan teidän isänne henki puhuu teidän suullanne.

— Veli tulee luovuttamaan oman veljensä tapettavaksi, isä lapsensa, ja lapset kapinoivat vanhempiaan vastaan ja tappavat heidät. Kaikki tulevat vihaamaan teitä sen takia että olette olleet tekemisissä minun kanssani, mutta se joka pitää pintansa loppuun asti, pelastuu. Kun teitä aletaan vainota yhdessä kaupungissa, siirtykää toiseen. Ja minä lupaan ettette ehdi käydä kaikkia Israelin kaupunkeja läpi, ennen kuin ihmisen poika tulee.

— Oppilas ei ole opettajansa yläpuolella eikä orja omistajansa. Olkoon oppilas vain tyytyväinen jos hänelle käy samoin kuin opettajalleen, orja jos

hänelle käy niin kuin omistajalle. Jos talon isäntää sanotaan perkeleeksi niin sitä suuremmalla syyllä työntekijöitä.

— Älkää pelätkö heitä. Kaikki salassa pidetty julkistetaan ja kaikki pimitetty paljastetaan. Se minkä minä sanon teille pimeässä se sanokaa päivän valossa, ja se minkä kuulette vain kuiskauksena julistakaa talojen katoilta. Älkää pelätkö niitä jotka tappavat ruumiin, mahtamatta mitään sielulle. Mitä maksaa kaksi varpusta? Yhden kolikon, ja silti ei yksi ainoakaan niistä putoa maahan ilman teidän isänne suostumusta. Ja mitä teihin tulee, niin jopa teidän hiuksenne on laskettu. Joten älkää pelätkö, te olette jokainen arvokkaampia kuin kokonainen varpusparvi.

— Minä suosittelen isälleni jokaista joka on suositellut minua ihmisille, mutta jos joku ihmisten edessä sanoo ettei tunne minua niin minä sanon isäni edessä että minä en tunne tuota ihmistä.

— Älkää kuvitelko että minun tehtäväni on luoda maailmaan rauha. Ei, minun tehtäväni on kylvää epäsopua. Rakentaa riitaa, niin että mies tappelee isäänsä vastaan, tytär äitiään vastaan, miniä anoppiaan vastaan — oman kattonsa alta löytää jokainen kiivaimman vihollisensa.

— Se joka välittää isästään tai äidistään enem-

män kuin minusta, ei ole minun arvoiseni. Se joka välittää pojastaan tai tyttärestään enemmän kuin minusta, ei ole minun arvoiseni. Minun arvoiseni ei ole kukaan joka ei uhraa itseään kokonaan ja seuraa minun jalanjälkiäni. Se joka ulkonaisesti menestyy, menehtyy sisäisesti, mutta se joka minun takiani näköjään kärsii tappion se voittaa itse asiassa.

— Se joka ottaa vastaan jonkun teistä, ottaa itse asiassa vastaan minut, ja se joka ottaa vastaan minut ottaa itse asiassa vastaan sen jonka lähettäminä minä olen. Se joka ottaa ystävällisesti vastaan sananjulistajan sen takia että tämä on sananjulistaja, saa sananjulistajan palkan, ja se joka ottaa vastaan hyvän miehen sen takia että tämä on hyvä mies saa hyvän miehen palkan. Ja se joka antaa yhdelle näistä minun vähäpätöisistä ystäväistäni vaikka vain mukillisen kylmää vettä juotavaksi, ei varmaan jää palkitsematta.

Kun Jeesus oli pitänyt tämän käskynjaon kahdelletoista miehelleen, hän lähti siitä paikasta ja siirtyi uusiin kaupunkeihin opettamaan ja julistamaan.

Kun Johannes sai vankilaan kuulla Kristuksen toiminnasta, lähetti hän oppilaitaan Jeesuksen luo kysymään:

— Oletko sinä se jonka oli määrä tulla vai pitääkö meidän odottaa vielä jotakin toista?

— Menkää kertomaan Johannekselle mitä täällä kuulette ja näette, Jeesus vastasi. — Sokeat näkevät jälleen ja raajarikot kävelevät, spitaaliset ovat terveitä ja kuurot kuulevat, kuolleet heräävät henkiin ja köyhälle kansalle kerrotaan iloista uutista — ja sillä joka ei minun takiani kompastu on onni matkassa.

Miesten mentyä Jeesus puhui kansalle Johanneksesta:

— Mitä te menitte autiomaahan tuijottamaan? Kaislaa jota tuuli heiluttaa? Ette varmasti. Mitä te menitte tuijottamaan? Miestä silkissä ja sametissa? Sellaisia löytää kuninkaanlinnoista. Miksi te sitten sinne menitte? Profeettaa katsomaan? Niin, ja minä sanon teille että hän on jotakin enemmän kuin pelkkä profeetta, hän on se josta on kirjoitettu: »Minä lähetän sanansaattajani sinun edeltäsi valmistelemaan sinun tuloasi.» Minä vakuutan teille että tähän maailmaan ei ole synnytetty ketään suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta taivaan kuningaskunnassa on kaikkein vähäpätöisinkin korkeammassa asemassa kuin hän.

— Johannes Kastajan jälkeen on taivaan kuningaskuntaa vastaan ryntäämällä rynnätty, ja väkivaltaiset ainekset ottavat sen haltuunsa. Kaikki

profeetat ja laki ovat ennustaneet tapahtumat Johannekseen asti, ja jos te haluatte vain sen hyväksyä, niin hän on Elia jonka oli määrä tulla. Korvat teillä on sitä varten että kuuntelisitte.

— Miten minä kuvaisin tätä sukupolvea? Se on kuin pikkukakarat, jotka istuvat torilla ja huutelevat tovereilleen: »Me soitimme huilua mutta te ette tanssineet, me itkimme mutta te ette surreet.» Johannes tuli, hän ei syö eikä hän juo, ja heti sanotaan: »Hullu mies.» Minä tulín, minä syön ja minä juon, ja heti sanotaan: »Katsokaa nyt sitä, sehän on mässäilijä ja juoppo, seurustelee veronkantajien ja renttujen kanssa.» Työn tulokset ne vasta tekevät viisaudelle oikeutta.

Sitten hän puhui niistä kaupungeista, joissa hän oli tehnyt useimmat ihmeellisistä teoistaan, ja haukkui niitä kun ne eivät olleet parantaneet tapojaan:

— Sääli sinua Korasin! Sääli sinua Beetsaida! Jos kaikki ne ihmeet, jotka minä siellä sain aikaan, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin siellä olisi jo ajat sitten ruvettu totisiin katumusharjoituksiin. Sinä päivänä kun tuomiot langetetaan, ovat Tyyro ja Siidon takuulla paljon siedettävämmässä asemassa kuin te. Ja Kapernaum, luuletko sinä että sinut korotetaan ihan taivaaseen?

Ei suinkaan, häviöön sinä joudut. Jos ne ihmeteot jotka sinä olet saanut nähdä olisivat tapahtuneet Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänä päivänäkin. Toden totta Sodoma on tuomioiden langettamis-päivänä siedettävämmässä asemassa kuin sinä.

Joskus näihin aikoihin Jeesus vastasi johonkin kysymykseen näin:

— Kiitos isä, taivaan ja maan herra, kun teit nämä asiat oppineille ja viisaille mahdottomiksi ymmärtää, mutta niin ymmärrettäviksi yksinkertaisille sieluille. Niin isä, koska se sinusta oli viisas ratkaisu. Minun hallintaani isä on antanut kaiken. Kukaan muu kuin isä ei tunne poikaa, eikä isää tunne kukaan muu kuin poika, ja ne joihin poika haluaa hänet tutustuttaa.

— Niin tulkaakin minun luokseni työn orjat ja ahtaalle ajetut, minä päästän teidät lepäämään. Antakaa minun iestää teidät ja ottakaa oppia minusta, minä olen lempeäluontoinen ja nöyräsydäminen; niin te saavutatte mielenrauhan. Sillä minun ikeenäni on miellyttävä ja minun laittamaani kuormaa on kevyt kantaa.

Joskus noina aikoina Jeesus kulki pyhäpäivänä oppilaittensa kanssa viljapeltojen poikki, ja kun pojille tuli nälkä, rupesivat he riipimään tähkäpäitä ja söivät niitä. Fariseukset kiinnittivät siihen huomiota.

— Etkö sinä näe, he sanoivat, — että sinun oppilaasi tekevät sellaista mitä pyhäpäivänä on kielletty tekemästä?

Jeesuksen vastaus:

— Ettekö te ole lukeneet mitä Daavid ja hänen miehensä tekivät kun heille tuli nälkä? Hänhän meni jumalan huoneeseen ja söi näkyleivät, vaikka sitä ei olisi saanut tehdä sen enempää hän kuin hänen miehensäkään, vaan ainoastaan papit. Tai ettekö te ole lukeneet laista sitä pykälää, että papit saavat temppelissä rikkoa pyhäpäivää koskevia säännöksiä ilman että he silti ovat rikollisia? Ja tässä on nyt kyllä kysymys jostakin tärkeämmästä kuin yhdestä temppelistä. Jos te vain käsittäisitte mitä sekin tarkoittaa, että »minä vaadin armeliai-

suutta enkä uhria», ette menisi tuomitsemaan syyttömiä. Minä tässä määrään eikä pyhäpäivä.

Hän jatkoi matkaansa toiseen paikkaan, ja meni kokoushuoneelle. Siellä oli mies jonka käsi oli näivettynyt. Jeesukselta kysyttiin, ainoana tarkoitukseksi saada hänet lankaan ja syytteeseen: — Onko sallittua parantaa sairaita pyhäpäivänä?

— Ajatellaan että jollakin teistä olisi yksi lammas, ja sitten se pyhäpäivänä putoaisi kaivantoon, niin ettekö menisikin kiskomaan sen ylös? Ja ihmisen on sentään jotakin muuta kuin lammas. On sallittua tehdä pyhäpäivänä hyvää.

Ja hän sanoi miehelle: — Anna kätesi.

Mies antoi, ja käsi oli heti yhtä terve kuin toinenkin. Fariseukset poistuivat ja pitivät kokouksen jossa he laativat suunnitelman Jeesuksen rai-vaamiseksi pois tieltä.

Jeesus huomasi mitä oli tekeillä ja vetäytyi muualle. Hänen mukaansa lähti paljon kansaa ja hän paransi kaikki sairaat, samalla ankarasti vaaroittaen ettei kukaan ilmiantaisi häntä. Tämä siksi että toteutuisi profeetta Esaiaan ennustus: »Tämä on minun palvelijani, jonka otin omakseni, lemmikini ja suosikkini, minä asetan tahtoni häneen, ja hän osoittaa vieraille kansoille mikä on oikein. Hän ei riitele eikä rähjää, eikä hänen ääntään kuulla valtakaduilla. Hän ei murskaa murtunutta kaislaa

eikä sammuta savuavaa lampunsydäntä, ennen kuin on vienyt oikeuden voittoon. Häneen panevat kansat toivonsa.»

Sitten hänen luokseen tuotiin mielisairas mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, ja mies näki ja kuuli taas. Katselijat joutuivat pois tolaltaan, sanottiin: — Jos hän onkin Daavidin poika?

Mutta fariseukset sanoivat sen kuultuaan: — Ei hän pahoalaisia pysty ihmisestä karkottamaan muulla kuin pääpaholaisen Beelsebulin voimalla.

Jeesus luki heidän ajatuksensa ja sanoi: — Kuningaskunta joka nousee kapinaan omaa itseään vastaan on mahdottomuus ja tuhoutuu, eikä myöskään mikään kaupunki tai talous, joka sillä tavoin jakaantuu kahtia, pysy pystyssä. Jos tässä nyt saatana karkottaa saatanan, niin silloinhan saatana kapinoi omaa itseään vastaan — miten hänen kuningaskuntansa silloin voisi pysyä pystyssä? Jos minä parannan mielisairaita Beelsebulin antamalla kyvyllä, niin kenen antamalla kyvyllä teidän oppilaanne sellaisia parantavat? Tästä he vielä tulevat tuomitsemaan teidät. Mutta jos minä karkotan pahan jumalan tahdon voimalla, niin on jumalan valtakunta jo tässä teidän edessänne.

— Onko mahdollista murtautua vahvasti varus-

tautuneen miehen taloon ja varastaa hänen omaisuutensa, jos ei ensin tee miestä vaarattomaksi? Vasta sen jälkeen onnistuu talon tyhjentäminen.

— Se joka suhtautuu minuun puolueettomasti on minun vastustajani, ja se joka ei yhdessä minun kanssani rakenna se repii.

— Minä sanon teille yhden asian. Ihminen saa tehdä syntiä sen kun kerkiää ja pilkata sen kun haluaa, ja hän saa anteeksi, mutta se joka pilkkaa jumalan tahtoa ei saa anteeksi. Se joka ei ole samaa mieltä minun kanssani, saa kyllä anteeksi, mutta se joka vastustaa jumalan pyhää tahtoa, ei saa anteeksi, ei nykyisen järjestelmän aikana eikä tulevan.

— Te joko hoidatte puun hyvin, ja hedelmistä tulee hyviä; tai te hoidatte puun huonosti, ja hedelmistä tulee huonoja — hedelmien laatu ilmaisee puun laadun. Kuinka te käärmeen siittämät paholaiset voisitte ajaa mitään hyvää asiaa? Puheillaan ihminen purkaa sen mikä hänen mieltään painaa. Hyvä ihminen purkaa hyvästä mielestään hyvää, paha ihminen pahasta mielestään pahaa.

— Muistakaa että ihminen joutuu tuomittaessa vastaamaan jokaisesta varomattomasta sanastaan. Sanomistasi sanoista riippuu, tuleeko tuomiosta vapauttava vai langettava.

Läsnä oli joitakin laintuntijoita ja fariseuksia, jotka sanoivat: — Opettaja, me haluaisimme että sinä esittäisit meille jonkin näytön.

— Tämä turmeltunut ja paheellinen sukupolvi haluaa että minä esittäisin jonkin näytön, Jeesus vastasi, — mutta mitään muuta temppua sille ei näytetä kuin profeetta Joonaan temppu. Joonas oli merihirviön mahassa kolme päivää ja kolme yötä, ja niin tulee ihmisen poika olemaan maan alla kolme päivää ja kolme yötä. Niiniveläiset tulevat oikeuden eteen yhdessä tämän nykyisen sukupolven kanssa, ja heistä tulee langettava todistus tätä sukupolvea vastaan. Sillä Joonaan julistus sai heidät muuttamaan mielensä. Ja tämä mies tässä, minä, on totisesti enemmän kuin yksi Joonas. Etelämaan kuningatarkin nousee haudasta, kun tämä sukupolvi on tuomittavana, ja hänestä tulee langettava todistus tätä sukupolvea vastaan. Sillä hän tuli maailman ääristä kuuntelemaan viisasta Salomoa. Ja minä olen enemmän kuin yksi Salomo.

— Kun epäpuhdas henki lähtee ihmisestä, se kiertelee kuivilla mailla ja etsii turhaan levähdyspaikkaa. Silloin se päättää että minäpä menen takaisin siihen taloon josta läksin. Se huomaa että talo on tyhjillään, siivottuna ja kaikki niin kuin olla pitää. Silloin se menee hakemaan seitsemän muuta henkeä, vielä likaisempia kuin se itse, ja

ne menevät siihen taloon ja asettuvat asumaan. Niin ovat sen miehen kohdalla asiat vielä huonommassa jamassa kuin ne olivat aluksi olleet. Sellainen tulee olemaan tämän rappeutuneen sukupolven kohtalo.

Hänen vielä pitäessään kansalle puhettaan tulivat hänen äitinsä ja veljensä ja odottivat ulkona, he halusivat puhua hänen kanssaan. Joku kävi sanomassa Jeesukselle: — Sinun äitisi ja veljesi odottavat tuolla ulkona, he haluaisivat puhua sinun kanssasi.

— Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni? Jeesus vastasi sanan tuojalle, ja viitaten kädellään oppilaisiinsa hän jatkoi: — Tässä on minulle äitiä ja veljeä tarpeeksi. Jokainen joka toteuttaa minun taivaassa asuvan isäni tahtoa on minun veljeni ja sisareni ja äitini.

Sinä samana päivänä Jeesus meni ulos järven rantaan istuskelemaan. Hänen luokseen ahtautui niin paljon väkeä, että hänen oli pakko nousta veneeseen. Hän istui veneessä ja ihmiset seisoivat rannalla, ja hän puhui heille pitkään, käyttäen vertauksia. Hän sanoi:

— Maanviljelijä lähti kylvämään. Siemenistä osa putosi polulle ja joutui lintujen suihin. Jotkut putosivat kalliolle, missä ei ollut tarpeeksi maata, ne

orastivat kyllä nopeasti, koska multakerros ei ollut syvä, mutta kun aurinko nousi oraat paahtuivat, ja kun ne eivät olleet kunnolla juurtuneet ne kuolivat pois. Jotkut siemenet taas putosivat ohdakkeitten sekaan, ja kun ohdakkeet kasvoivat tukahtuivat siemenet. Loput siemenistä putosivat kunnan maahan ja niistä tuli sato, sata-, kuusikymmen-, kolmikymmenkertainen. Korvat ovat sitä varten että niillä kuunneltaisiin.

Oppilaat tulivat kysymään häneltä: — Miksi sinä käytät vertauksia puhuessasi heille?

— Siksi, vastasi Jeesus, — että teidän on annettu perehtyä taivaan kuningaskunnan salaisiin asioihin, heidän ei. Sille jolla jotakin on, annetaan lisää niin että hänellä on jo liikaa, mutta siltä jolla ei ole mitään, otetaan pois sekin mikä hänellä on. Minä käytän vertauksia puhuessani heille, koska he katselevat mutta eivät näe ja kuuntelevat mutta eivät kuule eivätkä ymmärrä. Heidän kohdallaan käy toteen Esaiaan ennustus: »Te kuuntelette ja kuuntelette mutta ette ymmärrä, te katselette ja katselette mutta ette näe. Tämän kansan järki on tylsistynyt, se kuulee huonosti, se on ummistanut silmänsä, ettei se näkisi ja kuulisi ja ymmärtäisi kääntyä oikealle tielle, minun parannettavakseni.»

— Olkaa te iloisia siitä että teidän korvanne kuulevat ja silmänne näkevät. Olisivat monet profee-

tat ja pyhimykset halunneet nähdä ja kuulla sen minkä te, mutta he eivät nähneet eivätkä kuulleet.

— Minä nyt selitän teille kylvövertauksen. Jotkut saavat kuulla kuningaskunnasta mutta eivät ymmärrä mistä on kysymys, ja vihamieliset voimat tuhoavat mieleen kylvetyn siemenen. Siinä ovat polulle kylvetyt siemenet. Kalliolle kylvetyt siemenet tarkoittaa ihmistä joka kuulee sanoman ja innostuu heti, mutta sanoma ei hänessä juurru, hän kestää vain vähän aikaa, ja heti kun hän vaikaumuksensa vuoksi joutuu painostuksen tai vainon kohteeksi, hänestä tulee luopio. Siemenet jotka putosivat ohdakkeiden sekaan tarkoittaa ihmistä joka kuulee sanoman, mutta tämän maailman huolet ja elintasohullutus tukahduttavat sen, ja hän jää hedelmättömäksi. Hyvään maahan pudonneet siemenet tarkoittaa ihmistä joka kuulee sanoman ja ymmärtää sen, ja tällainen ihminen tuottaa milloin sata-, milloin kuusikymmen-, milloin kolmikymmenkertaisen sadon.

Hän kertoi ihmisille toisen vertauksen: — Taivaan kuningaskuntaa voisi kuvata näin. Olipa kerran mies, joka kylvi peltoonsa hyvää siementä. Yöllä kun talonväki nukkui, hänen vihamiehensä hiipi kylvämään lustetta viljansiemenien sekaan ja pakeni paikalta. Kun vilja orasti ja alkoi kypsyä, tuli

luste samalla näkyviin. Orjat menivät kertomaan isännälle. »Herra», he sanoivat, »eikö se ollutkaan hyvää siementä mitä sinä kylvit peltoosi? Mistä siihen nyt on tullut lustetta.» »Vihamiehen teko-sia», sanoi isäntä. »No mitä me teemme», kysyivät työmiehet, »kitketäänkö luste pois?» »Ei», sanoi isäntä, »sillä lustetta kitkiessänne te saattaisitte samalla nyhtää vehnänkorsia. Annetaan molempien kasvaa korjuu aikaan saakka, sitten saavat miehet ensin kerätä lusteen, se poltetaan, mutta vilja varastoidaan minun aittaani».

Seuraava vertaus oli tällainen: — Taivaan kuningaskunta on kuin sinapinsiemen jonka mies kylvi peltoonsa. Sinapinsiemenhän on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se siitä kasvaa täyteen mittaan, se on puutarhakasveista suurin, kuin puu, linnutkin pesivät sen oksiin.

Sitten hän esitti vielä tämän vertauksen: — Taivaan kuningaskunta on kuin hiiva jonka nainen sekoitti kolmeen isoon mitalliseen jauhoja, niin että taikina happani läpeensä.

Kaikki nämä asiat Jeesus esitti kuulijoilleen vertauksia käyttäen. Itse asiassa hän ei koskaan puhunut muuten kuin vertauksin — jotta toteutuisi profeetta Esaiaan ennustus: »Avaan suuni ja puhun vertauksin, ilmaisen asioita jotka ovat olleet salaisia maailman alusta asti.»

Sitten hän lähetti ihmiset kotiin ja meni sisälle. Oppilaat tulivat pyytämään että hän selittäisi lustevertauksen. Jeesus selitti sen näin: — Hyvän siemenen kylväjä on ihmisen poika. Peltö tarkoittaa maailmaa, hyvä siemen on kuningaskunnan kannattajat, luste vastustajan kannattajat, ja vihamies joka lusteen kylvi on paholainen. Sadonkorjuu tarkoittaa tämän nykyisen järjestelmän loppua, sadonkorjaajat jumalan miehiä. Niin kuin luste kootaan ja poltetaan, niin lähettää ihmisen poika tämän nykyisen järjestelmän romahdettua miehiään keräämään kuningaskunnasta kaiken mikä on pahennukseksi ja kaikki jotka rikkovat lakia. Kaikki tämä heitetään polttouuniin, joka on itkun ja hammas-tenkiristelyn paikka. Silloin jalot ihmiset loistavat aurinkona isänsä kuningaskunnassa. Korvat ovat kuuntelemista varten.

— Taivaan kuningaskunta on kuin peltoon kaivettu aarre, jonka mies löysi ja piilotti uudestaan; sitten hän myi kaiken mitä omisti ja osti tuon pellon.

— Sitten taivaan kuningaskuntaa voisi kuvata tällaisella vertauksella. Kauppamatkustaja etsi hienoja helmiä, ja löydettyään todella arvokkaan hän myi kaiken mitä omisti voidakseen ostaa tuon helmen.

— Edelleen taivaan kuningaskunta on kuin nuot-

ta joka laskettiin veteen. Kaikenlaista kalaa tuli, ja kun nuotta oli täynnä, kalastajat vetivät sen rantaan ja kokosivat hyvät kalat sammioihin mutta heittivät huonot menemään. Samoin tapahtuu sitten kun aika on täysi. Jumalan miehet tulevat erottamaan huonot ihmiset hyvistä, ja huonot heitetään polttouuniin, itkun ja hampaidenkiristelyn paikkaan.

— Ymmärsittekö te nyt kaiken? Jeesus kysyi.

— Kyllä, he sanoivat.

— Kun asiat ovat näin, Jeesus sanoi, — niin voi sellaista oppinutta, joka liittyy taivaan kuningaskuntaan oppilaana, verrata talonisäntään joka varastostaan voi kaivaa esille sekä vanhaa että uutta.

Kun Jeesus oli kertonut nämä vertauksensa, hän lähti pois siltä paikkakunnalta. Hän siirtyi kotikaupunkiinsa ja opetti sikäläisessä kokoushuoneessa. Ihmiset kyselivät kummissaan:

— Mistä hän on saanut noin paljon viisautta ja nuo yliluonnolliset kykynsä? Eikö hän ole sen rakennustyöläisen poika? Äidin nimi Maria ja veljen nimet Jaakob ja Joosef ja Siimon ja Juudas? Ja hänen siskonsakin ovat täällä meidän joukossamme. Mistä kummasta hän on saanut poikkeukselliset lahjansa?

He eivät voineet sulattaa häntä, ja Jeesus sai

aiheen sanoa: — Profeetta huomataan kyllä muual-
la mutta ei omalla kotiseudullaan eikä omassa ko-
disaan.

Eikä hän voinut tehdä kovin monta ihmetekoa
siellä, niin vähän he häneen luottivat.

Näihin samoihin aikoihin kantautui Jeesuksen
maine tetrarkki Herodeksen korviin. — Se on var-
masti se Johannes Kastaja, tämä sanoi miehilleen,
— Johannes on herännyt henkiin, sen takia yli-
luonnolliset voimat vaikuttavat hänessä.

Herodes oli näet saanut Johanneksen pidätetyksi,
lyönyt hänet rautoihin ja pannut vankilaan. Kaik-
ki johtui Herodeksen suhteesta veljensä Filippuk-
sen vaimoon Herodiaaseen. Johannes oli sanonut,
ettei Herodeksella ollut mitään laillista oikeutta ol-
la Herodiaan kanssa. Herodes olisi surmannut Jo-
hanneksen, mutta hän pelkäsi yleistä mielipidettä,
joka piti Johannesta profeettana. Herodeksen syn-
tymäpäivänä Herodiaan tytär tanssi vieraille, ja
Herodes ihastui niin että vannoi antavansa tytölle
mitä tämä ikinä pyytäisi. Äitinsä yllytyksestä tyt-
tö pyysi saada Johannes Kastajan pään tarjottimel-
la. Kuningas ei yhtään pitänyt ajatuksesta, mutta
vannomansa valan ja vieraitten takia hän määräsi
että tytön pyyntö oli täytettävä ja käski miestensä
mennä vankilaan ja mestata Johanneksen. Tämän

pää tuotiin sisään tarjottimella, ja tyttö vei sen äidilleen. Johanneksen oppilaat hakivat ruumiin ja hautasivat sen. Sitten he tulivat Jeesukselle kertomaan mitä oli tapahtunut.

Selostuksen kuultuaan Jeesus kaikessa hiljaisuudessa siirtyi vesiteitse asumattomalle seudulle, sadakseen olla yksin. Mutta tieto levisi, ja kaupungeista lähti joukoittain ihmisiä hänen peräänsä maitse. Kun Jeesus nousi maihin ja näki kaikki ihmiset, hänen tuli heitä sääli ja hän paransi sairaat.

Kun alkoi hämärtää, oppilaat sanoivat hänelle: — Tämä on asumatonta seutua, ja illallisaika on jo ohi — päästäisit ihmiset lähtemään niin he voisivat kylistä ostaa itselleen jotain syötävää.

— Ei heidän tarvitse minnekään mennä, sanoi Jeesus. — Antakaa heille jotakin syötävää.

— Meillä ei ole kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, oppilaat sanoivat.

— Antakaa ne tänne, Jeesus sanoi.

Hän käski ihmisten istua nurmikolle. Sitten hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi taivaaseen, kiitti jumalaa, taittoi leivät paloiksi ja antoi ne oppilailleen, ihmisille jaettavaksi. Kaikki söivät vatsansa täyteen. Mitä jäi jäljelle kerättiin talteen, yhteensä kaksitoista korillista. Syöjiä oli arviolta viisituhatta miestä, lisäksi naiset ja lapset.

Sitten hän käski oppilaiden siirtyä veneellä edeltäkäsien toiselle rannalle, hän jäisi päästämään ihmiset kotiin. Kun ihmiset olivat lähteneet, hän nousi vuorelle saadakseen puhua jumalalle rauhassa. Ilta tuli, ja hän oli siellä yksin. Vene oli jo hyvän matkan päässä rannasta, vastatuulessa aaltojen armoilla. Aamuyöstä hän lähestyi heitä kävellen vetä pitkin. He säikähtivät kuollakseen ja huusivat että se on aave. Mutta sitten kohta he kuulivat Jeesuksen äänen: — Älkää hermostuko. Minä se olen. Älkää pelätkö.

— Herra, jos se olet sinä, niin káske minun tulla sinne sinun luoksesi, huusi Pietari hänelle.

— Tule, sanoi Jeesus.

Pietari lähti kävelemään vettä pitkin Jeesusta kohti. Mutta huomattessaan miten rajusti tuuli, hän säikähti ja alkoi vajota.

— Herra, auta minua, hän huusi.

Jeesus otti hänestä kiinni ja sanoi: — Sinä et uskonut. Miksi sinä epäilit?

Kun he olivat takaisin veneessä, tuuli tyyntyi. Veneessäolijat heittäytyivät hänen jalkoihinsa ja sanoivat:

— Sinä olet jumalan poika.

Purjehdittuaan järven yli he nousivat maihin Gennesaretissa. Ne jotka siellä tunsivat Jeesuksen ilmoittivat hänestä kaikkialle lähiympäristöön. Hä-

nen hoidettavakseen tuotiin kaikki sairaat, ja nämä eivät muuta pyytäneet kuin saada koskettaa hänen viittansa lievettä. Kaikki jotka koskettivat, paranivat täydellisesti.

Niihin aikoihin tuli Jeesusta haastattelemaan ryhmä fariseuksia ja lakimiehiä Jerusalemissa.

— Miksi sinun miehesi eivät kunnioita perinnäisiä arvoja? he kysyivät. — Eivät pese käsiään ennen ruokailua.

— Miksi te itse ette kunnioita jumalan selvää määräystä? Jeesus vastasi. — Siksikö että se on vastoin teidän perinnäisiä arvojanne? Jumala on esimerkiksi käskennyt kunnioittamaan isää ja äitiä ja määrännyt kuolemantuomion isän tai äidin kunnian loukkaamisesta. Mutta te sanotte että sen, joka isälleen tai äidilleen selittää antaneensa jumalalle sen mikä vanhempien piti saada, ei tarvitse kunnioittaa isäänsä ja äitiänsä. Perinnäisillä arvoillanne te pidätte pilkkananne jumalan sanaa. Te olette silmänpalvojia, ja oikein ennusti Esaias kun hän sanoi: »Tämä kansa kunnioittaa minua puheissaan, mutta ajatuksissaan se on kaukana minusta; turhaan he minua palvelevat, sillä heidän oppinsa on ihmisten keksintöä.»

Osoittaen puheensa kansalle hän sanoi: — Kuulkaa, ja ymmärtäkää mitä minä tarkoitan: ihmistä

ei alenna se mitä hän panee suuhunsa vaan se mitä hän suustaan päästää.

Oppilaat tulivat sanomaan: — Kai tiedät että fariseukset ottivat sinun sanoistasi nokkiinsa?

— Jokainen kasvi jota minun taivainen isäni ei ole istuttanut kitketään pois, Jeesus sanoi. — Jättäkää heidät omaan arvoonsa, he ovat sokeita op-paita, ja kun sokea yrittää opastaa toista sokeaa niin ojaan siinä ajaa kumpikin.

Pietari pyysi häntä selittämään vertauksen.

Jeesus selitti: — Oletteko te vielä niin tyhmiä? Ettekö te tosiaan käsitä että se minkä te panette suuhun, se menee vatsaan ja tulee ulos ulosteina? Mutta se minkä ihminen suustaan päästää on läh-töisin ihmisen mielestä, ja se alentaa ihmisen. Mie-lestä lähtevät ilkeät aikeet, murhaaminen, uskotto-muus, haureus, varastaminen, väärin vannominen, herjaaminen — ja nämä alentavat ihmisen. Se että syö pesemättä ensin käsiään ei alenna ihmistä.

Sitten Jeesus lähti siitä paikasta ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin alueelle.

Siellä tuli hänen luokseen kanaanilainen nainen joka itki: — Sääli minua, herra Daavidin poika! Paha henki on pannut minun tyttäreni pään ihan sekaisin.

Jeesus ei vastannut sanallakaan.

Oppilaat pyysivät: — Käske se pois ettei se koko ajan kilju meidän peräämme.

Jeesus sanoi: — Minun tehtäväni ei ole huolehtia muista kuin Israelin talosta kadonneista lampaista.

Mutta nainen heittäytyi hänen jalkoihinsa ja huusi: — Auta minua, herra.

— Ei ole kaunista ottaa leipää lasten suusta ja heittää koiranpenikoille, sanoi Jeesus.

— Se on totta, nainen sanoi, — mutta syövät-hän koiratkin murusia mitä herrojen pöydältä varisee.

Silloin Jeesus sanoi: — Nainen, sinä jaksat us-

koa! Tapahtukoon niin kuin sinä toivot.

Siitä hetkestä oli hänen tyttärensä terve.

Lähdettyään siltä seudulta Jeesus tuli järven rannikolle ja meni vuorille. Kun hän istui siellä, hänen luokseen tulvi kansaa, mukanaan raajarikkoisensa, sokeansa, mykkänsä ja muut vammaisensa. Heidät heitettiin hänen eteensä, ja hän paransi kaikki. Ihmiset olivat ihmeissään nähdessään mykkien puhuvan, halvaantuneiden olevan terveitä, raajarikkojen kävelevän, sokeiden näkevän taas. Ja he kiittivät Israelin jumalaa.

Jeesus sanoi oppilailleen: — Minun tulee sääli ihmisiä, he ovat olleet täällä nyt jo kolme päivää ilman mitään syötävää. Enkä minä halua lähettää heitä nälkäisinä poiskaan, nehän pyörtyisivät tielle.

— Mistä me tässä autiomaassa niin paljon leipää saisimme että koko tämä joukko voitaisiin syöttää? oppilaat sanoivat.

— Miten teillä on leipää? Jeesus kysyi.

— Seitsemän leipää ja sitten joku pikkukala, oppilaat vastasivat.

Hän käski ihmisten istua ja otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti jumalaa, taittoi leivät paloiksi ja antoi ne oppilailleen, ja oppilaat jakoivat ne kansalle. Kaikki söivät ja tulivat täyteen. Jäljelle jääneet muruset kerättiin ja niitä tuli seit-

semän täyttä korillista. Syöjiä oli neljätuhatta miestä, lisäksi naiset ja lapset. Sitten hän käski ihmiset kotiin, nousi veneeseen ja siirtyi Magadanin puolelle.

Fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen puheilleen. Saadakseen hänet lankaan he pyysivät häneltä jotakin merkkiä taivaasta.

Hän sanoi: — Illalla te sanotte että tulee kaunis päivä, koska on iltarusko, ja aamulla te sanotte että tulee ruma päivä, koska on aamurusko ja epävakaisten näköistä. Sääennustuksia te kyllä osaatte laatia, mutta mitä osaatte ennustaa ajan merkeistä? Rappeutunut ja turmeltunut sukupolvi pyytää merkkiä, mutta mitään muuta merkkiä sille ei tulla antamaan kuin Joonaan merkki.

Siihen kysyjät saivat tyytyä, hän jatkoi matkaansa.

Vastarannalle siirryttäessä oppilaat huomasivat unohtaneensa eväsleivän.

— Suhtautukaa hyvin varovaisesti fariseusten ja saddukeusten hapatukseen, Jeesus sanoi, ja oppilaat sanoivat toisilleen että hän varmaan tarkoitti sitä että he eivät olleet varanneet leipää mukaan.

Arvaten heidän ajatuksensa Jeesus sanoi: — Mitä te höpötätte ettei ole leipää mukana? Missä teidän uskonne on? Ettekö muista miten me viidellä

leivällä ruokimme viisituhatta, ja miten monta korillista siitä jäi vielä ylikin? Ja ettekö muista niitä seitsemää leipää joista riitti syömistä neljälletuhannelle, ja miten monta korillista siitä jäi? Eikö teillä ole sen verran älyä päässänne että tajuaisitte minun puhuneen jostakin ihan muusta kuin leivästä? Minä sanoin että varokaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.

Silloin he käsittivät ettei hän tarkoittanut sitä hapatusta, jota käytetään leivottaessa, vaan puhui vertauskuvallisesti fariseusten ja saddukeusten opeista, niitä piti varoa.

Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean alueelle, hän kysyi oppilailtaan: — Mitä mieltä kansa on, kuka minä sen mielestä olen?

Oppilaat vastasivat: — Joittenkin mielestä Johannes Kastaja, joittenkin mielestä Elias, ja jotkut puhuvat Jeremiaasta tai jostakin muusta profeetasta.

— Entä te, Jeesus kysyi, — minä te minua pidätte?

Pietari vastasi:

— Sinä olet messias, meidän jumalamme poika.

Jeesus sanoi:

— Sinä olet jumalan suosiossa Simon, Joonaan poika, sillä ei tuota kukaan ihminen ole voinut

sinulle sanoa, vaan minun isäni joka on taivaassa. Anna minun sanoa sinulle: sinä olet Pietari, eli kallio, perustus jolle minä rakennan seurakuntani, jota kuoleman voimat eivät hävitä. Minä luovutan sinulle määräysvallan taivaan kuningaskunnassa, niin että kun sinä maan päällä julistat jonkin asian kielletyksi, myös taivas kieltää sen, ja kun sinä julistat jonkin asian sallituksi, myös taivas sallii sen.

Sitten hän ehdottomasti kielsi oppilaitaan paljastamasta kenellekään, että hän oli messias.

Siitä lähtien Jeesus rupesi puhumaan oppilailleen Jerusalemiin menostaan, ja että siellä kansanvanhimmat ja pappisjohtajat ja lakimiehet piinaisivat häntä kaikin tavoin, ja lopulta hänet surmattaisiin ja kolmantena päivänä sen jälkeen hän heräisi henkiin.

Pietari veti hänet sivuun ja pani vastaan: — Taivas varjelkoon! Ei herra, ei sinulle mitään selaista saa tapahtua.

— Painu siitä, saatana! Jeesus sanoi, — sinä viettelet minua, sinä olet ihmisten etkä jumalan asialla.

Sitten Jeesus sanoi oppilailleen: — Sen joka haluaa kulkea minun jalanjäljissäni täytyy luopua henkilökohtaisista pyyteistään, hänen täytyy alis-

tua kärsimään ja seurata minua. Se joka on huolissaan fyysisestä koskemattomuudestaan, tuhoutuu henkisesti; se joka minun takiani on valmis menettämään kaiken, löytää todellisen itsensä. Sil-lä mitä autuasta siinä on, että valloittaa vaikka koko maailman mutta oman itsensä hinnalla? Mil-lä rahoilla ihminen voisi ostaa mielenrauhansa ta-kaisin? Ihmisen poika tulee sotaväkensä kanssa kun isä on korottanut hänet kunniapaikalle, ja maksaa palkat työpanoksen mukaan. Minä vakuu-tan teille että tässä joukossa on joitakin jotka eivät kuole, ennen kuin ihmisten poika tulee kuningas-kuntansa hallitsijana.

Kuusi päivää myöhemmin Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Jaakobin veljen Johannek-sen, ja he nousivat korkealle vuorelle ollakseen siel-lä yksinäisyydessä. Hänen muotonsa muuttui hei-dän silmissään, niin että hänen kasvonsa valaisi-vat kuin aurinko ja vaatteet hehkuivat valkoisina. Ja he saivat nähdä Mooseksen ja Eliaan, jotka pu-helivat Jeesuksen kanssa.

— Herra, meidän on niin hyvä olla tässä, sanoi Pietari Jeesukselle. — Haluatko niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle, Moosekselle ja Eliaal-le jokaiselle oman.

Pietari ei ehtinyt lopettaa lausettaan, kun va-

loisa pilvi yhtäkkiä peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä puhui ääni:

— Tämä on minun poikani, rakas poikani, suosikkini. Totelkaa häntä.

Kuullessaan äänen oppilaat pelästyivät suunniltaan ja heittäytyivät kasvoilleen maahan.

Jeesus kosketti heitä kädellään ja sanoi: — Nouskaa ylös, älkää pelätkö.

Nostaessaan silmänsä he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään.

Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus antoi määräyksen, etteivät oppilaat saa kertoa näkemästään kenellekään, ennen kuin sitten vasta kun ihmisen poika on herätetty kuolleista.

Oppilaat kysyivät: — Miksi laintuntijat sanovat että Eliaan täytyy tulla ensin?

Jeesus vastasi: — Elias tuleekin ja panee asiat järjestykseen. Mutta ottakaa huomioon että Elias on jo tullut, häntä vain ei tunnettu ja häntä kohdeltiin niin kuin kohdeltiin. Niin joudun minäkin heidän hampaisiinsa.

Silloin miehet ymmärsivät hänen tarkoittaneen Johannes Kastajaa.

Kun he palasivat väkijoukon luo, Jeesusta puhuttelemaan tuli mies joka polvilleen heittäytyen sanoi: — Herra, sääli minun poikaani, hän on epilettikko ja saa vaikeita kohtauksia, hän kaatuilee

milloin tuleen milloin veteen. Minä käytin häntä sinun oppilaittesi luona mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.

Jeesus sanoi: — Voi tätä epäuskoista ja kieroönkasvanutta sukupolvea! Miten kauan minun vielä pitää olla teidän kanssanne? Miten kauan minun pitää teitä katsella? Tuokaa se mies tänne.

Jeesus puhutteli poikaa ankarasti ja tämä parani hulluudestaan ja oli sen jälkeen terve.

Kun he sitten olivat keskenään, oppilaat kysyivät Jeesukselta: — Miksi me emme pystyneet ajamaan pahaa henkeä pois?

— Koska teidän uskonne on niin heikko, sanoi Jeesus. — Kuulkaa jos teillä olisi hitusenkaan veran uskoa, te voisitte komentaa tätä vuotta ja se siirtyisi toiseen paikkaan. Mikään ei olisi teille ylivoimaista.

Kun he olivat koolla Galileassa, Jeesus sanoi: — Minut tullaan luovuttamaan ihmisten käsiin, ja ne tappavat minut, mutta kolmantena päivänä sen jälkeen minä herään henkiin.

Oppilaat olivat pakahtua surusta.

Heidän saapuessaan Kapernaumiin kävivät kirkollisveron kantajat Pietarin kimppuun ja kysyivät: — Onko se totta että teidän opettajanne ei maksa kirkollisveroa?

— Maksaa hän, vastasi Pietari.

Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti hänen edelleen kysymällä: — Miten on Simon, perivätkö tavalliset kuninkaat tullimaksuja ja veroja omilta kansalaisiltaan vai ulkomaalaisilta?

Pietari vastasi että ulkomaalaisilta, ja Jeesus sanoi: — Omat kansalaiset pääsevät siis maksamatta. Mutta ei viitsitä suututtaa niitä, mene onkimaan, ja kun saat kalan avaa sen suu niin löydät hopearahan. Se riittää meidän kummankin veroksi.

Joskus noihin aikoihin oppilaat kysyivät Jeesukselta:

— Kuka on johtajanpaikalla taivaan kuningaskunnassa?

Jeesus pyysi luokseen lapsen, näytti sitä heille ja sanoi: — Minä sanon teille että jos te ette tee täyskäännöstä ja muutu lasten kaltaisiksi, teillä ei ole tulemista taivaan kuningaskuntaan. Sillä se joka tekee itsensä yhtä pieneksi kuin tämä lapsi, se on johtajanpaikalla taivaan kuningaskunnassa. Se joka ottaa hoiviinsa tällaisen lapsen minun takiani, ottaa hoiviinsa minut. Mutta sille joka aiheuttaa lankeemuksen jollekin näistä pienistä, jotka luottavat minuun, sille olisi parempi että hänen kaulaansa ripustettaisiin myllynkivi ja hänet upo-

tettaisiin meren pohjaan. Sääli ihmiskuntaa jonka tiellä on niin paljon esteitä! Niitä ei voi poistaa, mutta sääli sitä ihmistä jonka työtä ne ovat!

— Jos kätesi tai jalkasi muodostuu sinulle esteeksi, hakkaa se pois ja heitä menemään, sillä kai on sinun kannaltasi parempi että saat elää kädettömänä tai jalattomana kuin tulla kädet ja jalat ehjinä heitetyksi ikuiseen tuleen. Ja jos silmäsi muodostuu sinulle esteeksi, kaiva se kuopastaan ja heitä menemään, sillä kai on sinun kannaltasi parempi että saat elää ilman toista silmää kuin tulla kumpikin silmä terveenä heitetyksi helvetin tuleen.

— Varokaakin halveksimasta lapsia, ketään lasta, sillä heillä on taivaassa edustajansa, jotka koko ajan ovat silmätysten minun isäni kanssa.

— Mitä luulisitte, jos miehellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, niin eikö hän jätä vuorille niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää ja lähde etsimään sitä yhtä eksynyttä? Ja jos hän onnistuu löytämään sen, niin varmasti hän on iloisempi tästä löytyneestä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä jotka eivät olleet eksyksissä. Yhtä vähän haluaa teidän taivasisänne, että yksikään näistä lapsista joutuisi hukkateille.

— Jos toverisi tekee väärin sinua kohtaan, ota asia

ensin hänen kanssaan puheeksi kahden kesken, ja jos saat hänet taipumaan, olet voittanut hänet. Jos et, niin ota mukaasi yksi tai kaksi miestä, niin että kaikki tosiasiat vahvistetaan kahden tai kolmen todistajan läsnäollon. Jos hän ei vieläkään taivu, tee asiasta ilmoitus seurakunnalle. Ja jos hän ei tottele seurakuntaakaan, niin suhtaudu häneen kuin hän olisi ulkomaalainen tai verokarhu.

— Minä lupaan teille: jos te maan päällä kieltätte jotakin, kieltää sen myös taivas, ja jos te sallitte jotakin maan päällä, sallii myös taivas sen.

— Edelleen minä lupaan teille: jos kaksi teistä maan päällä yksissä tuumin päättää pyytää jotakin, minun isäni suostuu pyyntöön. Sillä missä tahansa kaksi tai kolme minun kannattajaani koontuu, niin siellä olen läsnä myös minä.

Sitten Pietari esitti kysymyksen: — Miten monta kertaa saa toveri tehdä väärin minua kohtaan, niin että minä vielä annan sen anteeksi? Ihanko seitsemän kertaa?

— Ei mitään seitsemän kertaa, Jeesus sanoi, — vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän kertaa.

— Taivaan kuningaskuntaa voidaankin kuvata näin. Oli kerran kuningas, joka tahtoi tehdä tilit selviksi orjiensa kanssa. Heti alkuun tuotiin hänen eteensä eräskin, joka oli hänelle veloissa kaulaansa myöten. Kun orjalla ei ollut millä maksaa, mää-

räsi omistaja että orja, hänen vaimonsa ja lapsensa ja omaisuutensa oli myytävä velan maksuksi. Silloin orja putosi polvilleen ja rukoili: »Odota jonkin aikaa niin minä maksan kyllä.» Omistajan kävi häntä sääliksi ja hän vapautti miehen ja kuitasi velan maksetuksi. Ulkona orja tapasi työtoverinsa, kävi häntä kurkusta kiinni ja vaati häntä maksamaan pikku vippinsä. Toveri putosi polvilleen ja rukoili: »Odota jonkin aikaa niin minä maksan kyllä.» Mutta mies ei antanut myöten vaan toimitti toverinsa velkavankeuteen. Muut orjat näkivät tapahtuman, ja he suuttuivat niin että menivät kantelemaan herralle. Tämä kutsui orjan puhutteleen ja sanoi: »Sinä olet alhainen tyyppi! Minä annoin sinulle anteeksi velkasi, kun sinä niin rukoilit. Eikö sinun olisi pitänyt sääliä toveriasi niin kuin minäkin säälin sinua?» Raivoissaan omistaja luovutti miehen viranomaisten kidutettavaksi, kunnes velka olisi maksettu. Samalla tavalla menettelee minun taivainen isäni teidän suhteenne, jos ette anna toverillenne anteeksi ja ilman mitään takajatuksia.

Tämän puheen jälkeen Jeesus lähti Galileasta Juudean jordanintakaiselle alueelle. Suuri joukko ihmisiä seurasi häntä, ja hän paransi sairaat.

Fariseuksia tuli kiusaamaan häntä kysymyksil-

lään: — Saako mies hyljätä vaimonsa syystä mistä hyvänsä?

Jeesus esitti vastakysymyksen: — Ettekö ole lukeneet kirjoista että se joka ihmisen loi, loi myös kaksi sukupuolta, miehen ja naisen?

Ja hän jatkoi: — Tämän takia pitää miehen jättää isänsä ja äitinsä ja liittyä naiseensa, niin että kaksi on kuin yhtä lihaa. He eivät siis enää ole kaksi eri yksilöä, vaan yksi yhtenäinen lihakappale. Kun jumala on tällä tavalla tehnyt kahdesta yhden, ihminen ei saa mennä sitä kahtiajakaamaan.

— Miksi sitten Mooses antoi sellaisen määräyksen, että mies antakoon vaimolleen kirjallisen ilmoituksen ennen kuin jättää hänet? he kysyivät.

Jeesuksen vastaus:

— Teidän paksupäisyytenne takia Mooses salli avioeron. Se ei ollut käytäntönä alun alkaen. Minä sanon että jos mies hylkää vaimonsa minkään muun syyn kuin uskottomuuden takia ja menee uusiin naimisiin, hän syyllistyy huorintekoon.

Oppilaat sanoivat: — Jos miehen asema naisen rinnalla on noin keho, niin eihän sitten kannata mennä naimisiin ollenkaan.

— Selibaatti ei sovi kaikille, sanoi Jeesus, — vaan ainoastaan niille joiden kohtalo se on. Onhan sellaisia ihmisiä jotka syntymävian vuoksi ovat eunukkeja, on kastroituja, ja on sellaisia jotka tai-

vaan kuningaskunnan tähden ovat itse kastroineet itsensä. Sellaisen elämäntavan omaksukoon se jolle se on mahdollinen.

Sitten hänen eteensä tuotiin lapsia, että hän panisi kätensä niiden pään päälle ja puhuisi jumalalle niiden puolesta. Oppilaat narisivat tuojille. Mutta Jeesus sanoi:

— Antakaa lasten olla älkääkä yrittäkö työntää heitä pois. Sillä juuri tällaisille kuuluu taivaan kuningaskunta.

Hän toivoi lapsille hyvää, ja jatkoi matkaa.

Hänen puoleensa kääntyi joku kysyen: — Opettaja, mitä hyvää minun pitäisi tehdä että saisin elää ikuisesti?

— Mitä hyvää? Jeesus sanoi. — Miksi sinä minulta sellaista kysyt? Vain yksi on hyvä. Mutta jos haluat päästä sisälle elämään, tottele käskyjä.

— Niin mitä käskyjä? mies kysyi.

Jeesus vastasi:

— Älä tapa. Älä tee huorin. Älä varasta. Älä anna väärää todistusta. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja rakasta kanssaihmistäsi yhtä paljon kuin itseäsi.

— Kaikkia noita käskyjä minä olen noudattanut tarkasti, sanoi nuorukainen. — Mitä nyt vielä puuttuu?

Jeesus sanoi: — Jos haluat kulkea tien päähän

asti, myy omaisuutesi ja jaa rahat osattomille, niin sitten sinulla on talletus taivaassa. Eikä sitten muuta kuin seuraat minua.

Tämän kuultuaan nuorukainen lähti surullisena matkoihinsa, sillä hän oli varakas mies.

Oppilaille hän sanoi: — Rikkaan ei totisesti ole helppo päästä taivaan kuningaskuntaan. Minä toistan, että kamelin on helpompi mennä läpi neulansilmästä kuin rikkaan päästä taivaan kuningaskuntaan.

Oppilaat ihan pelästyivät ja kysyivät: — Kuka sitten loppujen lopuksi voi selviytyä?

— Ihmisille se ei olekaan mahdollista, mutta jumalalle on mahdollista kaikki.

Pietari sanoi: — Entä me, me jätimme kaiken ja läksimme sinun mukaasi — mitä me siitä kostumme?

— Minä lupaan teille, sanoi Jeesus, — että uudestisyntyneessä maailmassa, kun ihmisen poika istuu kunniamerkeissään valtaistuimellaan, myös te kaksitoista istutte kukin omalla valtaistuimellanne ja hallitsette Israelin kahtatoista heimoa. Jokaiselle joka on jättänyt talonsa, veljensä, sisarensa, isänsä, äitinsä, lapsensa tai peltonsa minun vuokseni, korvataan moninkertaisesti ja taataan ikuinen elämä. Mutta monet jotka nyt ovat kärjessä tulevat silloin olemaan peränpitäjinä.

— Taivaan kuningaskuntaa voisi kuvata näin. Oli kerran talonisäntä, joka aamulla varhain lähti värväämään työläisiä viinitarhaansa. Sovittuaan miesten kanssa päiväpalkasta hän käski heidät töihin. Joskus muutaman tunnin kuluttua hän meni ulos ja näki taas miehiä seisoskelemassa torilla toimetomina. Hän sanoi näille: »Menkää tekin töihin minun viinitarhaani, minä maksan nätisti.» Miehet menivät. Sitten joskus puolenpäivän tienoilla ja taas muutaman tunnin kuluttua hän teki saman tempun. Kun hän vähän ennen auringonlaskua jälleen kävi ulkona, hän taas tapasi vetelehtijöitä ja kysyi: »Mitä varten te laiskottelette pitkin päivää?» Miehet sanoivat: »Kun ei ole mitään työtä tarjottu.» Hän kehotti heitäkin menemään viinitarhaan. Päivän päätyttyä omistaja sanoi työnjohtajalle: »Kutsu työläiset kokoon ja maksa palkat, ensin viimeksi tulleeille, viimeksi ensimmäisinä tulleeille.» Ne jotka olivat tulleet töihin vähän ennen auringonlaskua, saivat sovitun päiväpalkan. Kun ensimmäisinä työnsä aloittaneiden vuoro tuli, he luulivat saavansa enemmän. Mutta he saivat vain sen mistä oli sovittu. Nähdessään rahansa he nostivat metelin ja sanoivat isännälle: »Nuo viimeksitulleeethan tekivät töitä vain yhden vaivaisen tunnin, ja nyt he sinun mielestäsi ovat ansainneet saman palkan kuin me, jotka olemme raataneet hel-

teessä koko päivän.» Isäntä sanoi yhdelle miehistä: »Hyvä ystävä, enhän minä sinulle mitään vääryyttä tee — enkö minä muka maksanut sinulle palkkaa mistä sovittiin? Ota omasi ja mene. Minä haluan antaa tälle viimeksitulleele saman palkan kuin sinullekin, enkö minä sinun mielestäsi saa tehdä omallani mitä haluan? Vai ottaako sinua päähän se että minä olen hyväsydäminen?» Tällä tavalla tulevat ensimmäiset olemaan viimeisinä ja viimeiset ensimmäisinä.

Matka suuntautui nyt kohti Jerusalemiä, ja tiellä Jeesus pyysi kaksitoista miestänsä sivummalle ja sanoi heille: — Me menemme nyt Jerusalemiin, ja minut kavalletaan pappisjohtajille ja lakimiehille, he tuomitsevat minut kuolemaan ja luovuttavat minut miehitysvallan edustajille, pilkattavaksi, ruoskittavaksi, ristiinnaulittavaksi. Ja kolmantena päivänä sen jälkeen minä herään kuolleista.

Joskus silloin Sebedeuksen poikien äiti tuli poikien kanssa hänen luokseen, kumarsi syvään ja pyysi jotakin.

— Mitä sinä haluat? Jeesus kysyi.

— Määrää että näistä pojista toinen saa istua oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi sinun kuningaskunnassasi, nainen sanoi.

— Te ette käsitä mitä pyydätte, Jeesus sanoi. — Luuletteko pystyvänne kestäämään sen kaiken minä minä joudun kestäämään?

— Kyllä, pojat sanoivat.

— Sen te jouduttekin kestämaan, Jeesus sanoi, — mutta paikoista oikealla ja vasemmalla puolellani en määrää minä, ne kuuluvat niille joille isä on ne varannut.

Nyt muut kymmenen suuttuivat veljeksille. Jeesus kutsui miehet luokseen ja sanoi: — Te tiedätte miten kansojen johtajat hallitsevat kansoja ja miten maan mahtavat pitävät niitä valtansa alla. Niin ei saa olla teidän joukossanne. Se joka teidän joukossanne haluaa olla suuri, olkoon toisten palvelija, ja se joka haluaa olla ensimmäinen alistukoon muitten orjaksi. Niin kuin ihmisen poika — enhän minäkään tullut tänne palveltavaksi vaan palvelemaan. Minun tehtäväni on hengelläni ostaa ihmiset vapaiksi.

Heidän lähtiessään Jerikosta seurasi heitä suuri joukko ihmisiä. Tien vieressä istui kaksi sokeaa, jotka kuultuaan että Jeesus oli menossa siitä ohi alkoivat kiljua: — Herra, auta meitä, Daavidin poika!

Ihmiset käskivät heitä pitämään suunsa, mutta siitä he yltyivät huutamaan kahta kauheammin: — Herra, auta meitä, Daavidin poika!

Jeesus pysähtyi ja puhutteli huutajia. — Mitä minun sitten pitäisi tehdä teille? hän kysyi.

— Herra, me haluamme näkömme takaisin, miehet sanoivat.

Liikuttuneena Jeesus kosketti heidän silmiään — heti saivat miehet näkönsä takaisin, ja liittyivät joukkoon.

He lähestyivät nyt Jerusalemiä, ja kun he olivat päässeet Beetfageen, öljypuuvuorelle, Jeesus lähetti asialle kaksi miestänsä tällaisin ohjein: — Menkää tuohon kylään tuolla. Siellä on aasintamma ja varsa lieassa. Ottakaa ne siitä ja tuokaa minulle. Jos joku jotakin kyselee, sanokaa että teidän herranne tarvitsee niitä, ja asia on sillä selvä.

Tämä siksi että toteutuisi profeetan ennustus: »Ilmoittakaa Siionin tyttäreille: sinun kuninkaasi tulee, lempeä mies aasilla ratsastaen, ratsastaen kuormajuhdan varsalla.»

Miehet menivät ja tekivät Jeesuksen ohjeen mukaan, toivat tullessaan aasintamman ja varsan. He asettivat eläinten selkään päällysvaatteensa, ja hän nousi istumaan niiden päälle. Ihmiset levittivät päällysvaatteitaan tielle, toiset taittoivat puista oksia ja levittivät tielle niitä. Kansanjoukot hänen edellään ja jäljessään huusivat: — Hurraa, Daavidin poika! Eläköön mies joka tulee herran nimissä! Hoosianna taivaan korkeuksissa!

Hänen saapumisensa Jerusalemiin pani koko kaupungin päälaelleen, ihmiset kyselivät: — Kuka hän oikein on?

Kansa vastasi: — Profeetta Jeesus, Nasaretista Galileasta.

Sitten Jeesus meni temppeliin ja ajoi kauppiaat ja asiakkaat pellolle, kaatoi rahanvaihtopöydät ja kyyhkyskauppiaiden tuolit ja sanoi: — Kirjoissa sanotaan että »minun huonettani nimitettäköön rukoushuoneeksi» — mutta mitä te olette siitä tehneet — rikollisten pesäpaikan!

Temppelissä tuli hänen luokseen sokeita ja raajarikkoisia, ja hän paransi heidät. Kun ylipapit ja lainoppineet näkivät hänen yliluonnolliset tekonsa ja kuulivat lasten temppelissä hurraavan Daavidin pojalle, he kysyivät häneltä kiukkua puhisten:

— Kuuletko sinä mitä ne sanovat?

— Kyllä minä kuulen, Jeesus sanoi. — Mutta oletteko te lukeneet sen kohdan että »alaikäiset ja imeväiset sinä panet ylistämään itseäsi»?

Siihen hän heidät jätti ja poistui kaupungin ulkopuolelle, Betaniaan, jossa hän yöpyi.

Aamulla kun hän oli matkalla takaisin kaupunkiin, hänen tuli nälkä. Nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni tutkimaan sitä, mutta siinä ei ollut muuta kuin lehdet. Hän sanoi puulle: — Siinun ei enää ikinä tule hedelmiä.

Siihen paikkaan se viikunapuu kuihtui.

Oppilaat ihmettelivät tapahtunutta: — Miten kummassa se noin vain kuihtui?

Jeesus sanoi: — Kuulkaa nyt, jos te uskoisitte ettekä aina epäilisi, te pystyisitte ette ainoastaan komentamaan puuta, vaan te voisitte vaikka sanoa tälle vuorelle, että kohoa ilmaan siitä ja sinkoudu mereen, ja niin tapahtuisi. Te saatte kaiken mitä rukoulette ja pyydätte, jos vain uskotte saavanne.

Hän meni temppeliin ja piti siellä puhetta, kun pappisjohtajat ja kansanvanhimmat tulivat ahdistamaan häntä: — Kuka on antanut sinulle toimiluvan?

Jeesus vastasi kysymyksellä: — Mikä pani Johanneksen kastamaan? Taivas, vai ihmiset?

He pitivät neuvottelun: — Jos me sanomme 'taivas', hän sanoo että 'no miksi te ette sitten uskoneet häntä?' Mutta jos me sanomme 'ihmiset', saamme kansan niskaamme, kaikkihan pitävät Johannesta profeettana.

Niin he sitten vastasivat: — Me emme tiedä.

— Sitten en minäkään sano teille kenen valtuutamana minä toimin, sanoi Jeesus.

— Mutta mitä mieltä olette seuraavasta jutusta? Miehellä oli kaksi poikaa. Hän sanoi ensimmäiselle: »Kuulehan poika, mene tänään viinitarhaan töihin.» Poika lupasi mennä mutta ei mennyt. Toiselle pojalle mies sanoi samat sanat. Poika sanoi ettei häntä huvita, mutta sitten hän muutti mielensä

ja meni. Kumpi näistä kahdesta teki isän toivomuksen mukaan?

— Jälkimmäinen, he vastasivat.

Jeesus sanoi: — Minä vakuutan että veronkantajat ja prostituoidut menevät taivaan kuningaskuntaan ennemmin kuin te. Johannes tuli ja osoitti teille, miten pitää elää, ja te ette uskoneet häntä, veronkantajat ja prostituoidut uskoivat, mutta vielä sittenkään te ette muuttaneet mieltänne ja uskoneet.

— Kuulkaa vielä yksi vertaus. Oli kerran talonisäntä joka istutti viinitarhan, rakensi muurin sen ympärille, kaivoi viinikuurnan ja pystytti vartiotornin. Sitten hän vuokrasi tarhan viljelijöille ja läksi itse ulkomaille. Kun sadonkorjuun aika alkoi olla käsillä, hän lähetti orjiaan noutamaan hänelle kuuluvaa osaa sadosta. Mutta viljelijät pidättivät orjat, ruoskivat yhden, tappoivat toisen, kivittivät kolmannen. Hän lähetti toisia orjia, tällä kertaa useampia, ja näille kävi yhtä huonosti. Lopulta hän lähetti oman poikansa. »Minun pojalleni ne eivät varmaan uskalla tehdä mitään», hän sanoi. Mutta kun viljelijät näkivät pojan tulevan, he juonittelivat: »Hän on perijä. Tapetaan poika niin perintö jää meille.» He ottivat pojan vangiksi, heittivät hänet ulos viinitarhasta ja murhasivat hänet. Kun viinitarhan omistaja tulee matkoilta, niin mitä luu-

lisitte hänen tekevän tuollaisille vuokramiehille?

— Hän antaa pahoille pahan palkan, ja vuokraa viinitarhan sellaisille viljelijöille jotka luovuttavat omistajan osuuden niin kuin pitääkin.

Jeesus sanoi: — Ettekö te ole lukeneet kirjoista sitä kohtaa että »kivestä jonka rakennusmiehet sopimattomana heittivät syrjään on tullut tärkein kulmakivi; herra tämän on saanut aikaan, ja me ihmettelemme silmät selällään»? Sanon teille että oikeus jumalan kuningaskuntaan riistetään teiltä ja annetaan niille jotka teoillaan ovat sen ansainneet.

Pappisjohtajat ja fariseukset tajusivat, että Jeesus vertauksissaan viittasi heihin, ja he olisivat halunneet pidättää hänet mutta pelkäsivät kansaa, joka piti häntä profeettana.

Jeesus jatkoi uudella vertauksella: — Taivaan kuningaskuntaa voisi kuvata näin. Oli kerran kuningas, joka järjesti pojalleen häät. Hän lähetti orjansa kutsumaan valittuja vieraita häihin, mutta nämä eivät välittäneet noudattaa kutsua. Hän lähetti toisia orjia ja käski näiden sanoa kutsuvieraille, että ateria odottaa, härät ja syöttöeläimet on teurastettu, kaikki on valmiina, tulkaa heti juhliin. Mutta kutsuvieraat viittasivat kintaalla, menivät yksi pelloilleen, toinen liikeasioitaan hoitamaan, ja jotkut jopa ottivat kuninkaan lähetit van-

giksi, pahoinpitelivät heitä ja tappoivat. Kuningas raivostui, hän lähetti sotaväkeään nitistämään nuo murhaajat ja polttamaan heidän kaupunkinsa. Sit-
ten hän sanoi orjilleen: »Juhlat odottavat, mutta kutsutut eivät olleet kutsun arvoisia. Menkää kadunkulmiin ja kutsukaa jokainen ohikulkija häihin.» Orjat menivätkin kaduille ja kokosivat kaikki tapaamansa ihmiset, kunnon kansalaiset ja huns-
votit, ja juhlasali tuli täyteen viimeistä sijaa myö-
ten.

— Kuningas tuli katsomaan pitovieraita, ja huoma-
masi joukossa miehen joka ei ollut pukeutunut niin
kuin häihin pitäisi. Hän sanoi miehelle: »Hyvä
ystävä, kuinka sinä kehtaat tulla tänne tuollaisessa
asussa?» Mies ei saanut sanaa suustaan. Silloin
kuningas sanoi palvelijoilleen: »Sitokaa tuo mies
käsistään ja jaloistaan ja heittäkää hänet ulos pi-
meyteen. Se on voivotuksen ja hampaidenkiristelyn
paikka.» Sillä kutsuttuja on paljon mutta vain har-
vat hyväksytään.

Silloin fariseukset pitivät kokouksen ja neuvotteli-
vat, miten saisivat hänet kiinni sanoistaan. He lä-
hettivät hänen luokseen oppilaitaan yhdessä He-
rodeen puoluelaisten kanssa. Miehet sanoivat: —
Opettaja, me tiedämme että sinä olet rehellinen
mies ja opetat rehellisin keinoin ihmisiä elämään

jumalan tahdon mukaisesti, et pelkää ketään etkä kumartele titteleitä. Sano mielipiteesi: saako keisarille maksaa veroa vai ei?

Jeesus arvasi heidän taka-ajatuksensa ja sanoi: — Mitä te tekopyhät teeskentelijät kiusaatte minua? Näyttäkää rahaa jolla verot maksetaan.

He näyttivät hänelle hopearahan.

— Kenen kuva on tässä? Jeesus kysyi. — Ja kenen nimi tässä on?

— Keisarin, he vastasivat.

— No antakaa sitten keisarille se mikä keisarilta on saatu ja jumalalle se mikä on jumalan.

Se pani heille jauhot suuhun, he menivät tiehensä ja jättivät hänet rauhaan.

Samana päivänä tuli hänen puheilleen saddukeuksia, jotka eivät usko ylösnousemukseen. He kysyivät häneltä: — Opettaja, Mooses sanoo: »Jos mies kuolee lapsettomana, menköön hänen veljensä naimisiin hänen vaimonsa kanssa ja siittäköön veljelleen lapsen.» Meillä oli täällä seitsemän veljestä. Heti naimisiin mentyään ensimmäinen heistä kuoli, ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, vaimo joutui hänen veljelleen. Samoin kävi toisen ja kolmannen ja lopulta kaikkien seitsemän. Viimeisenä kuoli vaimo. Kun ylösnousemus on tapahtunut, niin kenen vaimo näistä seitsemästä hän on? Onhan hän ollut naimisissa kaikkien kanssa.

Jeesus vastasi:

— Te erehdytte koska te ette tunne kirjallisuutta ettekä jumalan mahdollisuuksia. Ei ylösnousemuksen jälkeen mennä naimisiin, silloin ovat kaikki enkeleitä.

— Mitä sitten tulee kuolleitten ylösnousemukseen, niin ettekö te ole lukeneet mitä jumala itse on sanonut, että »minä olen Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin jumala»? Ei hän ole kuolleitten vaan elävien jumala.

Kansa kuunteli suu auki hänen sananselitystään.

Mutta kun fariseukset saivat kuulla, että Jeesus oli mykistänyt saddukeukset, he kokoontuivat, ja sitten yksi heistä, lakimies, tiukkasi häneltä piru mielessä: — Opettaja, mikä on lain tärkein pykälä?

Hän vastasi:

— »Rakasta herraa jumalaasi joka solullasi.» Tämä on tärkein määräys, ja myös ensimmäinen. Toinen on samantapainen: »Rakasta kanssaihmistäsi yhtä paljon kuin itseäsi.» Näiden kahden määräyksen johdannaista on kaikki muu laissa ja profeettojen kirjoissa.

Jeesus kysyi siihen kerääntyneiltä fariseuksilta:

— Mitä ajattelette messiaasta? Kenen poika hän on?

— Daavidin, he vastasivat.

Jeesus sanoi: — Mutta miksi Daavid sitten hur-

miotilassa sanoo häntä herraksi? Hänhän sanoo: »Herra sanoi minun herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä painan sinun vihollisesi sinun jalkasi alle.» Jos Daavid sanoo häntä herraksi, niin voiko hän olla Daavidin poika?

Kaikki olivat puulla päähän lyötyjä, ja sen jälkeen ei kukaan enää uskaltanut esittää hänelle kysymyksiä.

Sitten Jeesus puhui kansalle ja oppilailleen:

— Laintuntijoiden ja fariseusten hallussa on Mooseksen tuoli. Sen vuoksi tehkää niin kuin he käskvät. Pitäkää heidän sanojaan arvossa, mutta älkää ottako heidän elämästään esimerkkiä, sillä he sanovat näin mutta tekevät noin. He kasaavat painavia kantamuksia ja länttäävät ne toisten selkään, itse he eivät viitsi sormeaa liikauttaa. Kaiken minä tekevät he tekevät näön vuoksi. Heidän raamatunlausekotelonsa ovat leveät ja heidän viittansa tupsut pöyhkeät, kaikki kaikessa heille on kunniapaikka juhlapöydässä ja eturivin paikka kokoushuoneissa, se että ihmiset tervehtivät heitä kadulla ja käyttävät heistä arvonimeä rabbi, eli mestari.

— Teitä ei saa sanoa mestariksi, sillä teillä on yksi mestari ja te olette vain tovereita. Älkää sanoko ketään miestä isäksi, sillä teillä on yksi isä ja hän on taivaassa. Teitä ei saa kutsua myöskään

opettajaksi, sillä teillä on yksi opettaja, Kristus. Paras teidän joukostanne olkoon teidän palvelijanne. Sillä se joka itse itsensä korottaa, saa alennuksen, mutta se joka itse itsensä alentaa saa ylennyksen.

— Te olette sääliittäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te suljette taivaan kuningaskunnan ihmisiltä, itse te ette mene sisälle ja niiden jotka menisivät te ette anna mennä.

— Te olette sääliittäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te matkustatte meret ja maat saadaksenne yhden käännynnäisen, ja kun te olette jonkun suhteen onnistuneet, te teette hänestä itseännekin varmemman helvettiin menijän.

— Te olette sääliittäviä, te olette sokeita oppaita. Te sanotte: »Kun vannoo temppelin kautta vala ei merkitse mitään, mutta kun vannoo temppelissä olevan kullan kautta, vala on sitova.» Teidän sokeuttanne! Kumpi on tärkeämpi, kulta vaiko temppeleli joka kullan pyhittää? Ja te sanotte: »Kun vannoo alttarin kautta vala ei merkitse mitään, mutta kun vannoo alttarille pannun uhrilahjan kautta, vala on sitova.» Teidän sokeuttanne! Kumpi on tärkeämpi, lahja vaiko alttari joka lahjan pyhittää? Jos vannoo alttarin kautta, vannoo sekä alttarin että kaiken sen kautta mitä alttarilla on. Jos vannoo temppelin kautta, vannoo samalla sen kautta

joka temppelissä asuu. Jos vannoo taivaan kautta, vannoo jumalan valtaistuimen kautta, ja hänen kauttaan joka sillä istuu.

— Te olette säälettäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te maksatte kirkolle kymmenen prosenttia mintusta ja tillistä ja kuminasta mutta vähät välitätte siitä mikä laissa on olennaisempaa — oikeamielisyys, ystävällisyys, luja luottamus jumalaan. Niistä teidän olisi pitänyt välittää, muita määräyksiä unohtamatta. Te sokeat opastajat, te siivilöitte juomastanne itikan mutta nielette mitään huomaamatta kamelin.

— Te olette säälettäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te puhdistatte pikarin ja vadin ulkopinnan, mutta sisällä niissä ei ole muuta kuin riistoa ja hillittömyyttä. Sokea fariseus, puhdistaa pikari ensin sisäpuolelta niin silloin tulee ulkopintakin puhtaaksi.

— Te olette säälettäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te olette kuin kalkitut haudat, jotka ulospäin kyllä ovat somia mutta joiden sisällä ei ole muuta kuin kuolleitten luita ja kaikenlaista paskaa. Tekin näytätte kunnon ihmisiltä, mutta sisimmältänne te olette pelkkiä huiputtajia ja rikollisia.

— Te olette säälettäviä te laintuntijat ja fariseukset, te omahyväiset. Te rakennatte profeetoille hau-

toja ja koristelette suurmiesten muistomerkkejä ja sanotte: »Jos me olisimme eläneet silloin kun isämme, me emme olisi heidän kanssaan osallistuneet profeettojen murhiin.» Te siis myönnätte olevanne profeettojen murhaajien jälkeläisiä. Yrittäkää toki olla isienne mittaisia.

— Senkin matelijat, käärmeensikiöt, miten te luulette välttävänne helvettituomion? Sen takia minä lähetän teidän keskuuteenne julistajia, ajattelijoita ja opettajia, ja jotkut heistä te tapatte ja naulitsette ristiin, toisia te ruoskitte ja ajatte takaa kaupungista kaupunkiin. Te olette vastuussa kaikista oikeusmurhista mitä maan päällä on tehty, viattomasta Aabelista Barakiaan poikaan Sakariakseen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välille. Kaikesta, kaikesta saa vastata tämä sukupolvi.

— Voi sinua Jerusalem, joka tapat profeetat ja kivität sanansaattajat jotka luoksesi lähetetään! Minä olen niin monta kertaa halunnut koota sinun lapsesi yhteen, niin kuin lintu kokoaa poikaset siipiensä alle, mutta te ette antaneet minun. Katsokaa pyhää taloanne, se on jätetty autioksi. Ja kun te näette minut seuraavan kerran tämän jälkeen, te toivotatte menestystä miehelle joka on jumalan asialla.

Jeesus oli lähdössä pois temppelistä, kun oppilaat rupesivat esittelemään hänelle temppelin rakennuksia. Jeesus sanoi heille: — Te näette kaikki nämä rakennukset? Käy niin että tähän ei jää kiveä kiven päälle, kaikki hajotetaan maan tasalle.

Kun hän sitten istui öljypuuvuorella, tulivat oppilaat juttelemaan hänen kanssaan kahden kesken, he kysyivät: — Sano, milloin se tapahtuu? Ja mistä tiedetään että sinä olet tullut ja tämä aikakausi päättynyt?

— Varokaa ettei kukaan vedä teitä nenästä, Jeesus sanoi. — Tulee nimittäin monia jotka esiintyvät minuna ja sanovat olevansa messiaita. Monet menevät lankaan. Sotia on lähellä ja sodista kauempana huhutaan. Mutta älkää menettäkö malttianne. Ne ovat väistämättömiä mutta eivät vielä suinkaan merkitse loppua. Kansa hyökkää kansan kimppuun, kuningaskunta kuningaskunnan, ja eri puolilla maailmaa on nälänhätää ja maanjäristyksiä. Kaikki tällaiset tapahtumat ovat vasta synnytystuskien alkua.

— Silloin teidät luovutetaan kidutettaviksi ja tapettaviksi, ja kaikki kansat tulevat vihaamaan teitä minun takiani. Monista tulee luopioita, he kaavailtavat toisensa ja vihaavat toisiaan. Monia huijarisaarnaajia ilmaantuu ja he narraavat mukaansa ihmisiä joukoittain. Laittomuuden lisääntyessä ihmisten lähimmäisenrakkaus viillenee. Mutta se joka pysyy lujana loppuun asti pelastuu. Ja tämä iloinen uutinen kuningaskunnasta levitetään kaikkialle asuttuun maailmaan, niin että kaikki kansat sen tietävät. Sen jälkeen tulee loppu.

— Kun te näette kauhistuttavan kuvan — sen josta profeetta Daniel mainitsee — häpäisemässä pyhää paikkaa — olkoon lukija nyt tarkkaavainen! — niin silloin on kaikkien Juudeasta paettava vuorille. Se joka sattuu olemaan katolla, ei saa mennä hakemaan tavaroita talostaan, eikä se joka sattuu olemaan pellolla saa käydä noutamassa takkiaan. Sääli niitä jotka silloin odottavat lasta tai imettävät! Rukoilkaa ettette joutuisi lähtemään pakomatkalle talvella tai pyhäpäivänä, sillä se on oleva niin raskasta aikaa ettei sellaista ole ikinä ennen ollut eikä enää sen jälkeen tule. Ellei noita päiviä olisi tehty lyhyemmiksi, ei mikään elävä pelastuisi; mutta valittujen säästämiseksi ne tehdään lyhyemmiksi.

— Jos silloin joku sanoo teille, että tuo tai tuo

mies on messias, niin älkää uskoko. Sillä ilmestyy huijareita jotka väittävät olevansa kristuksia tai profeettoja, ja he tekevät merkillisiä tekoja ja ihmeitä, harhauttaakseen mikäli mahdollista jumalan omatkin. Minä olen nyt varoittanut teitä. Jos joku sanoo että hän on autiomaassa, älkää menkö sinne, älkää uskoko jos joku sanoo että hän on perähuoneessa. Ihmisen poika tulee näkyvästi, niin kuin salama leimahtaa taivaalla idässä ja näkyy lännessä asti.

— Oli raato missä tahansa, korppikotkat löytävät sen.

— Heti noiden kauheiden päivien jälkeen aurinko pimenee, kuu ei loista, tähdet putoavat taivaalta ja taivaan voimatekijät horjuvat. Sitten näkyy taivaalla merkki joka ilmoittaa ihmisen pojan tulosta. Maailman kansat valittavat hädissään, ja ihmisen pojan nähdään tulevan taivaan pilvien päällä väelä ja suurella loistolla. Mahtavalla pasuunan toituksella hän lähettää edustajansa neljään ilmansuuntaan, kokoamaan maailman joka kolkasta ne jotka hän on valinnut.

— Tämä viikunapuu voi opettaa teitä. Kun sen hennot oksat puhkeavat lehteen, te tiedätte että kesä on lähellä. Ja kun te näette nämä tapahtumat, joista olen puhunut, te tiedätte että loppu on lä-

hellä, ihan ovella. Sanon että se tapahtuu vielä tämän sukupolven aikana. Taivas ja maa ovat ohime-neviä mutta minun sanani eivät ole.

— Päivää ja tarkempaa ajankohtaa ei tiedä kukaan, ei edes taivaan väki, ei edes poika, ei kukaan muu kuin isä tiedä sitä.

— Ihmisen pojan tullessa on tilanne sama kuin Nooan aikana. Tulvaa edeltäneinä päivinä ihmiset söivät ja joivat ja menivät naimisiin, kunnes Noo meni sisälle arkkiin, eivätkä ihmiset aavistaneet mitään ennen kuin tulva tuli ja huuhtoi heidät olemattomiin — yhtä yllättäen tulee ihmisen poika. Kaksi miestä on pellolla, toinen otetaan toinen jätetään, kaksi naista jauhamassa viljaa, toinen otetaan toinen jätetään.

— Olkaa siis varuillanne, sillä te ette tiedä minä päivänä teidän herranne tulee. Onhan selvää että jos talonomistaja tietäisi, millä kellonlyömällä varas tulee, hän osaisi odottaa eikä antaisi murtovar-kaan tunkeutua taloonsa. Pitäkää itsenne valmiina, sillä ihmisen poika tulee silloin kun te vähiten osaatte odottaa.

— Kuka on se luotettava ja järkevä orja, jonka isäntä panee pitämään huolta talonväestä, niin että kaikki saavat ruoan ajallaan? Tosi onnellinen se orja, jonka hänen herransa palatessaan toteaa niin

tekevän. Varmastikin hän korottaa tämän orjan koko omaisuutensa hoitajaksi. Toisin käy kelvottoman orjan joka ajattelee mielessään, että eihän se nyt vielä aikoihin takaisin tule, hän rupeaa hakkaamaan toisia orjia, mässää ja ryypää juoppojen kanssa; ja sitten isäntä tuleeikin takaisin äkkiarvaamatta ja hakkaa tuon orjan kappaleiksi. Mies jouuu sinne minne silmänpalvojat, vaikerruksen ja hampaidenkiristelyn paikkaan.

— Kertomus kymmenestä tytöstä, jotka lamppuineen lähtivät sulhasta vastaan, kuvaa taivaan kuningaskuntaa sinä päivänä. Tytöistä oli viisi typerää ja viisi järkevää. Typerät tytöt ottivat mukansa lampun mutta unohtivat öljyn. Järkevät ottivat paitsi lamppunsa, myös öljyä kannuun. Kun sulhasta ei kuulunut, alkoi tyttöjä nukuttaa, ja he nukahtivat. Keskiyöllä kuului huuto: »Sulhanen tulee! Nouskaa ottamaan häntä vastaan!» Silloin tytöt nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Tyhmät tytöt pyysivät järkeviltä: »Antakaa meille öljyä, meidän lamppumme ovat sammumaisillaan.» Järkevät tytöt vastasivat: »Ei tästä millään riitä meille kaikille. Menkää kaupasta ostamaan.» Tyhmien tyttöjen ollessa öljyä ostamassa sulhanen saapui. Ne jotka olivat valmiina menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi pantiin lukkoon. Sitten toiset

viisi tyttöä tulivat. »Herra herra, avaa meille ovi!» he huusivat. Mutta herra vastasi: »Minä en valitettavasti tunne teitä.» Olkaa siis varuillanne, sillä te ette tiedä minä päivänä tai mihin aikaan.

— Niin kuin mies ulkomaille lähtiessään kutsui orjansa puheilleen ja jätti omaisuutensa heidän huostaansa, antoi yhdelle viisi talenttia, yhdelle kaksi, yhdelle yhden, kullekin kykyjensä mukaan. Sitten hän lähti. Se joka oli saanut viisi talenttia, meni heti ja sijoitti rahat ja voitti toiset viisi talenttia. Samoin se joka oli saanut kaksi talenttia voitti toiset kaksi. Mutta se joka oli saanut yhden talentin piilotti sen maahan. Pitkän ajan kuluttua isäntä palasi ja tarkasti orjien kanssa tilit. Se joka oli saanut viisi talenttia löi pöytään toiset viisi ja sanoi: »Herra antoi minulle viisi talenttia. Minä olen sillä voittanut viisi lisää.» Isäntä sanoi: »Mainiota, sinä olet hyvä ja luotettava orja. Kun sinuun saattoi luottaa pienessä asiassa, minä uskon sinulle tärkeämpiä tehtäviä. Ole hyvä, herrasi tarjoaa sinulle juhlaillallisen.» Sitten tuli se joka oli saanut kaksi talenttia ja sanoi: »Herra antoi minulle kaksi talenttia. Minä olen sillä voittanut kaksi lisää.» Isäntä sanoi: »Mainiota, sinä olet hyvä ja luotettava orja. Kun sinuun saattoi luottaa pienessä asiassa, minä uskon sinulle tärkeämpiä tehtäviä.

Ole hyvä, herrasi tarjoaa sinulle juhlaillallisen.» Viimeksi tuli se joka oli saanut yhden talentin. Hän sanoi: »Herra, minä tiesin että sinä olet kova mies, joka leikkaat vaikka et ole kylvänyt ja kokoat vaikka et ole mitään levittänyt. Minä pelkäsin ja piilotin sinun rahasi maahan. Siinä saat omasi takaisin.» »Senkin kurja vetelys!» sanoi isäntä. »Sinä sanot tienneesi että minä leikkaan vaikka en ole kylvänyt ja kokoan vaikka en ole mitään levittänyt? Sinun olisi pitänyt panna minun rahani pankkiin, niin minä olisin kotiin tultuani saanut sen takaisin korkojen kanssa. Ottakaa tuo talentti ja antakaa se sille jolla oli kymmenen talenttia. Jolla on sille annetaan ja annetaan kunnolla, mutta siltä jolla ei ole otetaan pois sekin mitä hänellä on. Ja tuo hyödytön orja heittäkää ulos pimeyteen, vaierruksen ja hampaidenkiristelyn paikkaan.»

— Kun ihmisen poika tulee kunniassaan ja kaikine joukkoineen, hän istuu kunniaistuimelleen ja kaikki maailman kansat on koottu siihen eteen. Hän jakaa ihmiset kahteen ryhmään, samalla tavalla kuin paimen erottaa lampaat vuohista, lampaat oikealle vuohet vasemmalle. Kuningas sanoo niille jotka ovat oikealla puolella: »Teidät minun isäni hyväksyy. Ottakaa hallintanne kuningaskunta joka on odottanut teitä maailman perustamisesta

lähtien. Kun minulla oli nälkä te annoitte minulle syötävää, kun minua janotti te annoitte minulle juotavaa, kun olin vierasmaalainen te otitte minut kotiinne asumaan, kun olin ilman vaatteita te annoitte minulle päällepantavaa, kun olin sairaana te kävitte katsomassa minua, kun vankilassa te tulitte tapaamaan.» Silloin hyväksytyt sanovat: »Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi ja annoimme sinulle syötävää, tai janoissasi ja annoimme sinulle juomista? Milloin sinä olit vierasmaalainen ja me otimme sinut kotiimme asumaan, milloin olit ilman vaatteita ja me annoimme sinulle päällepantavaa? Milloin näimme sinun olevan sairaana tai vankilassa ja tulimme katsomaan sinua?» Kuningas sanoo heille: »Kuulkaa, jos te teitte jotakin jollekin näistä minun heikoimmista ystäivistäni, te teitte sen minulle.»

— Sitten kuningas sanoo vasemmalla puolella oleville: »Te menkää pois, teidät hyljätään, te joudutte siihen ikuiseen tuleen joka odottaa saatanaa ja hänen joukkoaan. Kun minulla oli nälkä te ette antaneet minulle syötävää, kun minua janotti te ette antaneet minulle juomista, kun minä olin vierasmaalainen te ette ottaneet minua kotiinne asumaan, kun minä olin ilman vaatteita te ette antaneet minulle päällepantavaa, kun minä olin sairaana tai vankilassa te ette tulleet katsomaan mi-

nua.» Nyt nämä sanovat: »Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi tai janoissasi tai vierasmaalaisena tai ilman vaatteita tai sairaana tai vankilassa, emmekä auttaneet sinua?» Kuningas sanoo: »Kuulkaa, jos te jätitte tekemättä jotakin jollekin näistä minun heikoimmista ystäväistäni, te jätitte tekemättä sen minulle.» Ja he joutuvat kärsimään ikuista rangaistusta, kun hyväksytyjen osana on ikuinen elämä.

Kun Jeesus oli lopettanut tämän viimeisen puheensa, hän sanoi oppilailleen: — Te tiedätte että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen, ja silloin minut luovutetaan ristiinnaulittavaksi.

Samaan aikaan kokoontuivat pappisjohtajat ja kansanvanhimmat ylipappi Kaifaan palatsiin, neuvottelemaan millä keinolla Jeesus saataisiin pidätetyksi ja tuomituksi kuolemaan. — Mutta ei juhlan aikana, päätettiin, — voisi tulla mellakoita.

Jeesus oli Betaniassa spitaalitautisen Simonin vieraana. Häntä tapaamaan tuli nainen, jolla oli alabasteripullollinen erittäin kallista voidetta. Jeesuksen ollessa ruokapöydässä nainen valutti voiteen hänen tukkaansa. Oppilaat eivät pitäneet siitä olenkaan.

— Mitä järkeä on tuollaisessa törsäyksessä? he sanoivat. — Voidehan olisi voitu myydä kalliilla ja antaa rahat köyhille.

Jeesus tajusi mistä oli kysymys ja sanoi: — Miksi te menette pilaamaan naisen ilon? Hän teki minulle kauniin teon. Köyhät teillä on aina mutta minua ei. Hän voiteli minut, se oli hänen tapansa valmistaa minut haudattavaksi. Uskokaa että missä tahansa maailman kolkassa tätä hyvää sanomaa kuulutetaan niin siellä puhutaan myös tästä naisesta, ja se mitä hän nyt teki lasketaan hänelle ansioksi.

Sitten yksi niistä kahdestatoista, nimittäin Juudas Iskariot, meni pappisjohtajien puheille ja kysyi:

— Mistä hinnasta sovitaan jos minä järjestän hänet teidän käsiinne?

Sovittiin kolmestakymmenestä hopearahasta.

Sen jälkeen Juudas vain etsi tilaisuutta pettääkseen Jeesuksen.

Ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä oppilaat kysyivät Jeesukselta: — Sano, mihin järjestämme sinulle pääsiäisaterian?

Jeesus sanoi: — Menkää kaupunkiin sen miehen luokse, te tiedätte, ja sanokaa hänelle että opettaja sanoo määrääjän olevan lähellä, ja että hän haluaa viettää pääsiäisen hänen talossaan oppilaittensa kanssa.

Oppilaat toimivat Jeesuksen käskyn mukaan ja suorittivat pääsiäisvalmistelut.

Illalla hän kävi ruokapöytään kahdentoista oppilaan kanssa. Aterian aikana hän sanoi:

— Yksi teistä pettää minut.

— Et kai sinä minua vain tarkoita, herra? sanoivat masentuneet oppilaat toinen toisensa jälkeen.

— Minut pettää yksi niistä joka kostuttaa minun kanssani kätensä tässä astiassa, Jeesus sanoi. — Minä menen sitä tietä joka minulle on ennalta määrätty, mutta sääli sitä joka ihmisen pojan pettää. Sen miehen olisi ollut parempi jäädä syntymättä.

Juudas, se joka hänet sitten petti, sanoi: — Ethän sinä minua tarkoita, rabbi?

— En minä sitä sanonut, sanoi Jeesus.

Aterian aikana Jeesus otti leivän, kiitti jumalaa, taittoi leivän paloiksi ja jakoi ne oppilaille sanoen:

— Siinä, syökää. Se on minun ruumiini.

Sitten hän otti viinikannun, kiitti jumalaa ja pani kannun kiertämään sanoen:

— Juokaa tästä vuoron perään jokainen. Tämä on minun testamenttini, minun vereni, jolla niin monet lunastetaan vapaiksi. Ja tämän jälkeen minä en viiniä maista ennen kuin isäni kuningaskunnassa, jossa minä juon uutta viiniä yhdessä teidän kanssanne.

Kun he olivat laulaneet niin kuin piti, he siirtyivät öljypuuvuorelle. Jeesus sanoi:

— Tänä yönä te kaikki petätte minut. Sillä kirjoituksissa sanotaan: »Minä isken paimeneen ja lauma hajoaa.» Mutta sen jälkeen kun olen nousut kuolleista minä menen Galileaan ja odotan teitä siellä.

Pietari sanoi: — Vaikka kaikki muut pettäisivät niin minä en.

— Kuulehan, vielä tänä yönä ennen kukonlaulua sinä olet kolme kertaa kieltänyt tuntevasi minua, sanoi Jeesus.

Pietari sanoi: — Minä vaikka kuolen sinun kansasi ennemmin kuin petän sinut.

Samaa sanoivat kaikki muutkin oppilaat.

Sitten Jeesus oppilaineen tuli Getsemane-nimiseen paikkaan. Hän sanoi heille: — Istukaa tässä sen aikaa kun minä käyn tuolla puhumassa jumalalle.

Hän otti mukaansa Pietarin ja kaksi Sebedeuksen poikaa. Suru ja epätoivo valtasi hänet, ja hän sanoi: — Minä olen niin murheellinen että voisin kuolla. Odottakaa tässä, valvokaa minun kanssani.

Hän meni vähän matkan päähän, painui kasvoilleen maahan ja sanoi jumalalle: — Isä, jos se mitenkään on mahdollista, niin anna tämän kärsimyksen mennä minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä

haluan vaan niin kuin sinä, niin tapahtukoon.

Kun hän tuli takaisin oppilaitten luokse, nämä nukkuivat. Jeesus sanoi Pietarille: — Te ette siis yhtä lyhyttä hetkeä jaksaneet valvoa minun kansani? Teidän on oltava varuillanne ja pyydettyvä ettette joutuisi koetukselle. Mieli on kyllä intoa täynnä mutta ruumis on vastustuskyvytön.

Hän meni uudestaan puhumaan jumalalle. Hän sanoi: — Isä, jos ei ole mahdollista että tämä kärsimys menee minun ohitseni, vaan minun on se koettava, niin sinun tahtosi tapahtukoon.

Kun hän tuli takaisin, oppilaat nukkuivat taas, heidän silmänsä eivät pysyneet auki. Hän jätti heidät nukkumaan ja meni puhumaan jumalalle vielä kolmannen kerran, sanoen samat sanat kuin aikaisemmin.

Sitten hän tuli oppilaitten luokse ja sanoi: — Te yhä vain nukutte ja lepäilette? Hetki on tullut. Ihmisen poika kavalletaan ja luovutetaan pakanoiden käsiin. Nouskaa, nyt lähdettiin. Petturi ei ole kaukana.

Kesken hänen lausettaan tuli Juudas, yksi kahdestatoista, mukanaan suuri joukko ihmisiä jotka olivat aseistautuneet miekoin ja nuijin. Pappisjohtajat ja kansanvanhimmat olivat heidän työnantajansa. Petturi oli sopinut merkistä: se jota hän suutelee, se se on, se heidän on pidätettävä. Hän

meni suoraan Jeesuksen luokse, tervehti puhel-
len häntä rabbiksi ja suuteli häntä.

Jeesus sanoi: — Ystävä, sinä teet vain mitä si-
nun on tehtävä.

Silloin ne tulivat, kävivät Jeesukseen käsiksi ja
ottivat hänet vangiksi. Yksi Jeesuksen miehistä
veti miekkansa ja sivalsi ylipapin orjalta korvan.
Mutta Jeesus sanoi: — Pane pois miekkasi. Miek-
kaan kaatuvat ne jotka siihen turvautuvat. Vai ku-
vitteletko sinä etten minä voisi pyytää isääni lä-
hettämään tähän minua auttamaan vaikka toista
tusinaa legioonaa? Mutta toteutuisivatko silloin
kirjojen ennustukset, että näin on pakko käydä?

Väkijoukolle Jeesus sanoi: — Rosvonako te mi-
nua pidätte, kun olette tulleet pidättämään minua
miekkojen ja nuijien kanssa? Minä istuin temp-
pelissä joka päivä ja opetin, ettekä te ottaneet mi-
nua kiinni. Miksi? Siksi että profeettojen ennus-
tukset toteutuisivat.

Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaan ta-
loon, jonne olivat kokoontuneet lainoppineet ja
kansanvanhimmat. Pietari seurasi häntä matkan
päässä ylipapin talolle asti, ja hän istui pihalla pal-
velusväen joukossa nähdäkseen miten juttu päät-
tyisi.

Pappisjohtajat ja koko suuri neuvosto yrittivät

keksiä jotakin perustetta Jeesuksen tuomitsemiseksi kuolemaan, mutta he eivät keksineet mitään, vaikka monia vääriä todistuksia esitettiin. Lopulta löytyi kaksi miestä jotka sanoivat: — Hän on väittänyt että hän pystyy hajottamaan jumalan tempelin ja rakentamaan sen taas kolmessa päivässä.

Ylipappi nousi ja sanoi: — Onko sinulla mitään vastattavaa näiden todistajien esittämään syytökseen?

Jeesus ei sanonut mitään.

Silloin ylipappi sanoi: — Jumalamme nimessä minä vaadin sinua vastaamaan: Oletko sinä messias, jumalan poika?

— Sanat ovat sinun, Jeesus sanoi. — Mutta minä sanon teille, että tämän jälkeen saatte nähdä ihmisen pojan istuvan hallitsijan oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä.

Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: — Selvää jumalanpilkkaa! Mitä todistajia tässä enää tarvitaan? Te kuulitte että hän pilkkasi jumalaa. Mikä on mielipiteenne?

— Kuolemanrangaistus, he sanoivat.

Sitten he sylkivät häntä kasvoihin ja löivät nyrkillä, jotkut sanoivat läimäyttäessään: — No niin messias, profetoipas nyt, kuka sinua löi?

Sillä välin istui Pietari ulkona pihalla. Joku palvelustyttö tuli hänen eteensä ja sanoi: — Sinähän

kuuluit sinäkin Jeesus Galilealaisen miehiin?

Pietari kielsi kaikkien kuullen: — Minä en ymmärrä, mitä sinä oikein puhut.

Pietari meni portille, ja siellä joku toinen tyttö näki hänet ja sanoi ihmisille: — Tuo on Jeesus Nasaretilaisen miehiä.

Taas hän kielsi, vannomalla vannoi ettei tunne koko miestä. Vähän ajan kuluttua tulivat siinä seissoskelijat Pietarin luokse ja sanoivat: — Varmaan kuulut niihin, senhän kuulee jo murteesta.

Pietari kiroili ja vannoi: — Minä en tunne sitä miestä.

Silloin kiekui kukko.

Pietari muisti mitä Jeesus oli sanonut: »Ennen kukonlaulua sinä olet kolme kertaa kieltänyt tuntevasi minua.» Ja hän meni ulos pihalta surkeasti itkien.

Aamulla pappisjohtajat ja kansanvanhimmat pitivät kokouksen, jossa he suunnittelivat miten kuolemantuomio pantaisiin täytäntöön. He panivat hänet kahleisiin ja veivät pois ja luovuttivat valtiovallan edustajalle Pilatukselle.

Kun petturi Juudas näki, että Jeesus oli tuomittu, hän joutui katumuksen valtaan ja vei saamansa kolmekymmentä hopearahaa takaisin pappisjohtajille ja kansanvanhimmille.

— Minä tein väärin, hän sanoi. — Minä kavalsin syyttömän miehen.

Mutta he sanoivat: — Mitä sinä meille sitä tulet kertomaan? Hoida itse omat asiasi.

Juudas viskasi rahat temppelin lattialle, meni pois ja hirtti itsensä. Pappisjohtajat ottivat rahat ja huomauttivat, ettei niitä voinut sijoittaa temppelin rahastoon, koska ne oli saatu ihmisen hintana. Neuvoteltuaan he päättivät ostaa rahoilla savenvalajan pellon, käytettäväksi ulkomaalaisten hautausmaana. Tuota peltoa sanotaan vielä tänä päivänä veriseksi pelloksi. Näin toteutui profeetta Jeremiaan ennustus: »He ottivat kolmekymmentä hopearahaa, sillä sen arvoiseksi olivat israelilaiset hänet arvioineet, ja ostivat rahoilla savenvalajan pellon, niin kuin herra minua käski.»

Nyt Jeesus seisoj maaherran edessä. Maaherra kysyi häneltä:

— Oletko sinä juutalaisten kuningas?

— Sanat ovat sinun.

Pappisjohtajien ja kansanvanhimpien syytöksiin Jeesus ei vastannut sanallakaan.

Pilatus sanoi: — Etkö sinä kuule miten paljon todisteita heillä on sinua vastaan?

Mutta Jeesus ei vastannut ainoatakaan kysymykseen. Maaherra oli ihmeissään.

Nyt oli tapana että maaherra aina juhlan kun-

niaksi armahti jonkun vangin, kenet kansa halusi. Vangittuna oli muiden muassa mainehikas Jeesus Barabbas. Pilatus kysyi kokoontuneelta kansalta: — Kumman te haluatte että minä armahdan, Jeesus Barabbaan vai Jeesuksen jota sanotaan kristukseksi?

Hän tiesi näet, että Jeesus oli tuotu hänen tuomittavakseen pelkästä kateudesta. Ja sitä paitsi, hänen istuessaan oikeudessa oli hänen vaimoltaan tullut sanoma: »Pidä sormesi erossa siitä jalosta miehestä. Viime yön unessa minä sain kärsiä tuskaa hänen takiaan.»

Mutta pappisjohtajat ja kansanvanhimmat olivat puhuneet kansan ympäri, että se pyytäisi Barabbaan armahtamista ja kuolemanrangaistusta Jeesukselle.

— Kumman te nyt sitten haluatte että minä armahdan? maaherra kysyi.

— Barabbaan, kansa sanoi.

— Mitä minä sitten teen Jeesukselle jota sanotaan kristukseksi? Pilatus kysyi.

Kansa huusi yhteen ääneen: — Ristiinnaulitse hänet!

— Mitä pahaa hän sitten oikein on tehnyt? Pilatus kysyi.

Kansa huusi yhä kovemmalla äänellä: — Ristiinnaulitse hänet!

Pilatus huomasi ettei hän mahtanut mitään, kansa vain aloittaisi mellakan, ja niin hän otti vetä ja pesi kätensä. Hän sanoi: — Syytön minä olen tämän miehen kuolemaan. Vastatkaa itse puolستانne.

Kansa huusi yhteen ääneen: — Me ja meidän lapsemme kannamme vastuun tuon miehen kuolemasta.

Niin Pilatus vapautti Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitutti ja antoi ristiinnaulittavaksi.

Maaherran sotilaat veivät Jeesuksen päämajaan ja keräsivät hänen ympärilleen koko pataljoonan. He riisuivat hänet ja pukivat hänet tulipunaiseen viittaan, punoivat piikkiruusuista kruunun hänen päähänsä ja pistivät ruokokepin hänelle käteen. He polvistuivat hänen eteensä ja pitivät häntä pilkkanaan. — Terve, juutalaisten kuningas! he sanoivat, sylkivät häntä päin naamaa ja hakkasivat häntä ruokokepillä päähän. Kun he olivat pilkanneet kyllikseen, he riisuivat viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja lähtivät viemään häntä ristiinnaulitsemispaikalle.

Matkalla ulos kaupungista heitä vastaan tuli kyreneläinen mies nimeltä Simon, jonka he pakottivat kantamaan Jeesuksen ristiä.

Niin he tulivat Golgata-nimiseen paikkaan (Gol-

gata merkitsee 'pääkallonpaikka') ja siellä he tarjosivat hänelle viiniä, johon oli sekoitettu huumausainetta, mutta maistettuaan hän ei halunnut juoda sitä.

Ristiinnaulittuaan hänet he jakoivat hänen vaatteensa keskenään arpomalla, ja sitten he istuivat siinä vartiossa. Hänen päänsä yläpuolella oli kilpi joka ilmoitti hänen rikoksensa: TÄMÄ ON JEEBUS JUUTALAISTEN KUNINGAS.

Hänen kanssaan ristiinnaulittiin kaksi ryöstäjää toinen oli hänen oikealla toinen vasemmalla puolellaan.

Ohikulkijat herjasivat häntä ja sanoivat päätään keikutellen: — Sinähän pystyit hajottamaan temppelin ja rakentamaan sen uudelleen kolmessa päivässä, auta nyt itseäsi jos kerran olet jumalan poika, ja tule alas sieltä.

Samoin pilkkasivat häntä pappisjohtajat, lainopineet ja kansanvanhimmat: — Muita ihmisiä hän auttoi mutta eipä pysty auttamaan itseään, Israelin kuningas, niin! Tulkoon alas ristiltä niin me uskomme häntä. Hän luottaa jumalaan, pelastakoon jumala hänet jos pitää hänestä. Sanoi olevansa jumalan poika.

Samalla lailla solvasivat häntä ryöstäjät jotka oli naulittu ristille yhtäikaa hänen kanssaan.

Puolenpäivän aikaan, kuudennella tunnilla maa

pimeni ja sitä jatkui yhdeksänteen tuntiin. Joskus siihen aikaan Jeesus parkaisi hurjalla äänellä:

— *Eeli eeli lama sabaktani?*

Se merkitsee: 'Jumalani jumalani miksi sinä hylkäsit minut?' Jotkut katsojista sanoivat hänen huutavan Eliasta. Yksi juoksi heti hakemaan sienen, kastoi sen viinietikkaan ja ojensi kepin päässä hänelle että hän joisi. Jotkut sanoivat: — Saas nähdä tuleeko Elias pelastamaan hänet.

Jeesus huusi vielä kerran kovalla äänellä ja kuoli sitten. Sillä hetkellä repesi temppelin esirippu kahtia ylhäältä alas asti. Maa tärähteli, kalliot räjähtelivät, haudat avautuivat ja monia suurmiehiä heräsi kuolleista. Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen he lähtivät haudoistaan pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät monille ihmisille.

Kun komppanianpäällikkö ja miehet jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta näkivät maanjäristyksen ja kaiken muun mitä tapahtui, he peläsivät suunniltaan ja sanoivat: — Kyllä tuo mies oli jumalan poika.

Paikalla oli myös monia naisia, jotka seurasivat tapahtumia kauempaa; naiset olivat lähteneet Jeesuksen matkaan Galileasta ja he olivat pitäneet hänestä huolta. Heidän joukossaan oli Magdalan Maria ja toinen Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti,

ja sitten Sebedeuksen poikien äiti.

Illalla muuan arimatialainen mies, Jeesuksen oppilaita hänkin, Joosef nimeltään ja varakas, meni Pilatuksen puheille ja pyysi saada Jeesuksen ruumiin. Pilatus antoi määräyksen että ruumis oli luovutettava tälle miehelle. Saatuaan ruumiin haltuunsa Joosef kietoi sen puhtaaseen liinakankaaseen ja pani käyttämättömään hautaan, jonka hän oli kaivattanut kallioon itseään varten. Hän vieritti ison kiven sisäänkäynnin eteen ja meni pois. Magdalan Maria ja se toinen Maria jäivät istumaan hautaa vastapäätä.

Seuraavana päivänä, valmistautumispäivän jälkeisenä, kokoontuivat pappisjohtajat ja fariseukset Pilatuksen luokse ja sanoivat: — Herra, me muistamme mitä se huijari eläessään sanoi, että hän kolmen päivän kuluttua heräisi kuolleista. Käske vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, etteivät hänen oppilaansa menisi varastamaan ruumista ja selittäisi sitten kansalle, että hän on herännyt kuolleista. Viimeisestä hullutuksesta tulisi ensimmäistä pahempi.

— Saatte vartiojoukkueen, sanoi Pilatus. — Pitäkää hautaa silmällä niin tarkasti kuin kykenette.

He menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä sen ja asettamalla vartion.

Pyhän jälkeen, viikon ensimmäisen päivän aamuna aikaisin Magdalan Maria ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa. Äkkiä maa tärähteli rajusti, herran lähetti tuli taivaasta, vieritti kiven pois haudan suulta ja kävi sen päälle istumaan. Hänen kasvonsa välkehtivät kuin salama ja hänen vaatteensa olivat lumenvalkoiset. Vartijat pelästivät näkyä niin että vapisivat ja muuttuivat kuin kuolleiksi.

Jumalan lähetti puhutteli naisia sanoen: — Älkää pelätkö. Minä tiedän että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Hän ei ole täällä, hän on herännyt henkiin niin kuin hän sanoi. Katsokaa paikkaa missä hänen ruumiinsa makasi. Menkää nyt nopeasti kertomaan hänen oppilailleen, että hän on herännyt henkiin ja menee teidän edeltänne Galileaan, ja siellä te saatte tavata hänet. Nyt minä olen sen teille sanonut.

Naiset lähtivät haudalta kiireesti ja riemuissaan ja juoksivat kertomaan oppilaille. Yhtäkkiä oli Jeesus heidän edessään. Jeesus tervehti heitä, ja he kietoivat kätensä hänen jalkoihinsa ja palvoivat häntä. Jeesus sanoi: — Älkää pelätkö. Viekää minun ystäväilleni sana että heidän on lähdettävä Galileaan. He tapaavat minut siellä.

Naiset lähtivät, ja samaan aikaan meni osa vartiomiehistä kaupunkiin kertomaan pappisjohtajille

kaikesta mitä oli tapahtunut. Pappisjohtajat pitivät kansanvanhimpien kanssa yhteisen neuvottelun. He lahjoivat sotilaat levittämään tietoa, että oppilaat olivat yöllä heidän nukkuessaan käyneet varastamassa ruumiin.

— Ja jos maaherra saa vihiä asiasta, he sanoivat, — me puhumme hänelle niin ettei teidän tarvitse olla huolissanne.

Miehet ottivat palkkionsa ja tekivät työtä käskettyä. Juttu kiersi, ja sitä kerrotaan juutalaisten parissa vielä tänä päivänä.

Yksitoista oppilasta menivät Galileaan, vuorelle jolle Jeesus oli käskenyt. Kun he näkivät hänet he heittäytyivät maahan osoittaakseen hänelle kunnioitusta, mutta muutamat epäilivät. Jeesus puhui heille. Hän sanoi:

— Korkein valta taivaassa ja maan päällä on annettu minulle. Lähtekää ja levittäkää tätä sanomaa kaikkien maailman kansojen keskuuteen. Kastakaa ihmisiä isän ja pojan ja pyhän hengen nimessä ja opettakaa heitä pitämään kiinni kaikesta mistä minä olen käskenyt teidän pitää kiinni. Ja minä olen teidän kanssanne joka päivä tämän aikakauden loppuun asti.

"Se mikä hänessä viehättää, se minkä takia hänestä vielä nytkin voi tulla suosikki, on hänen tinkimätön asenteensa ja huoleton elämäntapansa: hän oli ilman muuta anarkisti, mutta ei mikään askeetti. Hän oli niin säteilevä ja tehokas etteivät evankeliumien kirjoittajat – jotka kenties eivät olleet häntä nähneetkään – pystyneet kokonaan tappaamaan ihmistä luodessaan uutta jumalaa. Se jolla on älyä ja mielikuvitusta voi aavistaa Jeesuksen."

Lukekaamme nyt Raamatun uuden suomenoksen ilmestyttyä Pentti Saarikosken Matteuksen evankeliumin suomennos, joka kuohtui suomalaiset 1969 hyvinkin kiivaita äänenpainoja saaneeseen keskusteluun. Saarikosken itsensä mukaan hänellä oli työssään vain yksi päämäärä: suomentaa evankeliumin suurenmoinen proosa mahdollisimman hyvin.

OTAVA
22.21

ISBN 951-1-12413-7

9 789511 124139